

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Regionalni centar Varaždin

Ulica Augusta Cesarca 2, 42000 Varaždin

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

03-03-2026

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:
POSREDOVANJE

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Varaždinu

Poslovni broj spisa St-13/2026

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TERRA PLANT d.o.o.

OIB 82251587474

Adresa / sjedište

Jaruščica 9D, 10000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

T.C. POŽGAJ d.o.o.

OIB 38134916213

Adresa / sjedište

Dravska ulica 24, 42230 Veliki Bukovec

PODACI O TRAŽBINI:

1.

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda i rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu Povrv-216/2021, od 18.04.2025.

Iznos dospjele tražbine 35.373,15 (EUR)

Glavnica 25.089,52 (EUR)

Kamate 10.283,63 (EUR)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

presuda i rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021, od 18.04.2025., presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2470/2025 od 15.10.2025., potvrda pravomoćnosti i ovršnosti od 29.01.2026., obračuni kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **(DA)** / NE za iznos _____ (EUR)

Naziv ovršne isprave

presuda i rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021, od 18.04.2025., presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2470/2025 od 15.10.2025., potvrda pravomoćnosti i ovršnosti od 29.01.2026.

2.

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

otvorene stavke iz poslovnih knjiga za razdoblje 01.01.2018.-31.12.2018., izjava o prijeboju od 01.10.2024., postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu P-1663/2024

Iznos dospjele tražbine 66.612,41 (EUR)

Glavnica 39.816,84 (EUR)

Kamate 26.795,57 (EUR)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

otvorene stavke iz poslovnih knjiga za razdoblje 01.01.2018.-31.12.2018., izjava o prijeboju od 01.10.2024., obračuni kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA **(NE)** za iznos _____ (EUR)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (EUR)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM** / **NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM** / **NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 23.02.2026.

Potpis vjerovnika

TERRA PLANT d.o.o.

koje zastupa:

ODVJETNIK
SLAVEN ŠEGO

Prilog:

- punomoć za zastupanje
- presuda i rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021, od 18.04.2025.
- presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2470/2025 od 15.10.2025.,
- potvrda pravomoćnosti i ovršnosti od 29.01.2026.,
- obračuni kamata za tražbinu pod 1.
- otvorene stavke iz poslovnih knjiga za razdoblje 01.01.2018.-31.12.2018.,
- izjava o prijeboju od 01.10.2024.
- obračuni kamata za tražbinu pod 2.

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani):

Odvjetnik Slaven Šego
ODVJETNIK
SLAVEN ŠEGO

upredstečajnom..... postupku, koji
se vodi predFinancijskom agencijom / Trgovačkim sudom u Varaždinu.....
pod poslovnim brojemSt-13/2026.....
na tužbu (prijedlog, optužnicu) TERRA PLANT d.o.o., OIB: 82251587474, Jaruščica 9D, Zagreb,
koje zastupa direktor Ivan Dumančić, OIB: 73038175387, Jadranska avenija 6/43, Zagreb.....
protiv T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB: 38134916213, Dravska ulica 24, Veliki Bukovec, koje zastupa
direktor Nikola Požgaj, OIB: 46036775558, Anina ulica 10, Varaždin.....
radiprijave tražbina u predstečajnom postupku i dr. radnje radi naplate tražbina.....

Ovlašćujem(o) ga (ih) da me (nas) zastupa(ju) u svim mojim (našim) pravnim
poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih državnih organa te da radi zaštite i
ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima(ju) sve
pravne radnje i upotrijebi(e) sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da
podnosi(e) tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene (nas) prima(ju) novac i
novčane vrijednosti i da o tome izdaje(u) potvrde.

Pristajem(o) da ga (ih) za slučaj spriječenosti zamijeni(e):

Za slučaj spora, glede naknade pristajem(o) na nadležnost suda u Zagrebu.....

UZagrebu....., dana 23.02.2026..

TERRA PLANT d.o.o.
za graditeljstvo, trgovinu i usluge
ZAGREB

.....
direktor Ivan Dumančić

Potpisom ove punomoći nalogodavac pristaje na plaćanje imenovanog punomoćnika sukladno Tarifi o nagradama i
naknadi troškova za rad odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore objavljenoj u "Narodnim novinama" br. 138/2023.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Ulica braće Radić 2

Poslovni broj: Povrv-216/2021-73

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Hugu Wedemeyeru, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Matije Kontreca, u pravnoj stvari tužitelja TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jarušćica 9D, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Šego, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kozjak i Rendić j.t.d., u Varaždinu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 13. ožujka 2025. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, na ročištu za objavu presude i rješenja 18. travnja 2025.

riješio je

Odbija se tuženikov prigovor dvostruke litispendencije kao u cijelosti neosnovan.

presudio je

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Melanije Duić iz Varaždina, poslovni broj Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021. te se nalaže tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, platiti tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jarušćica 9D, Zagreb, iznos od 18.512,54 eura uvećan za zatezne kamate koje teku od 25. travnja 2020 pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i iznos od 40,00 eura na ime posebne naknade po čl. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, 121/13, 78/15, 71/15, dalje u tekstu ZFFPN), sve u roku od 15 dana.

II. Djelomično se ukida kao neosnovan platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Melanije Duić iz Varaždina, poslovni broj Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021., i to u dijelu u kojem je naloženo tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, platiti tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jaruščica 9D, iznos od 15.631,03 eura uvećan za pripadajuće zatezne kamate tekuće od 25. travnja 2020. pa do isplate, kao i u djelu u kojem je naloženo platiti tuženiku zatezne kamate na iznos od 40,00 eura tekuće od 25. travnja 2020. pa do isplate, kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.219,81 eura uvećano za pripadajuće zatezne kamate tekuće od 21. srpnja 2021. pa do isplate.

III. Nalaže se tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, naknaditi tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jaruščica 9D, troškove ovog postupka u iznosu od 6.536,98 eura uvećane za pripadajuće zatezne kamate koja teku od 18. travnja 2025., kao dana donošenja presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu, i to za iznos od 10.620,33 eura, tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Javni bilježnik Melanija Duić iz Varaždina donijela je rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021. (list 5 spisa) kojim je naloženo ovršeniku, sada tuženiku platiti ovrhovoditelju, sada tužitelju, iznos od 34.143,57 eura, uvećano za pripadajuće zatezne kamate te iznos od 40,00 eura uvećano za pripadajuće zatezne kamate na ime posebne naknade iz odredbe čl. 13. ZFFPN, kao i troškove ovršnog postupka u iznosu 1.219,81 euro, također uvećano za pripadajuće zatezne kamate. Rješenje o ovrsi doneseno je na temelju vjerodostojne isprave – računa tužitelja broj 087-01-2 od 16. travnja 2020., koji račun se odnosi na troškove skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje, troškove demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa, manipulativnih troškova glavnog izvođača i penala za kašnjenje.

2. Ovršenik, sada tuženik, je izjavio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi (list 16-17 spisa) kojim je u osnovi i visini osporio tužiteljevu tražbinu navodeći da ovrhovoditelj, sada tužitelju, nije ništa dužan na temelju izdanog računa.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj Ovr-216/21-3 od 14. rujna 2021. (list 24-26 spisa), pobijano rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su sve provedene ovršne radnje te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj se podneskom od 21. ožujka 2021. (list 39-41 spisa) očitovao na prigovor tuženika te je pritom naveo da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o građenju br. 62/13-2018 od 17. rujna 2018., a kojim se ugovorom tuženik kao izvođač, obvezao tužitelju kao naručitelju, izvršiti podopolagačke radove na rekonstrukciji poslovne građevine s nadogradnjom i prenamjenom na kat. čest. br. G 207/1 k.o. Opatija, s rokom izvedbe za kompletne radove do 15. studenoga 2018. Međutim, tuženik nije postupio u skladu s preuzetim obvezama iz navedenog ugovora, a njegov prigovor je paušalan i usmjeren na izbjegavanje obveze.

5. Tuženik u podnesku od 25. ožujka 2022. (list 44-47 spisa) osporava navode tužitelja o postupanju tuženika protivno preuzetim obvezama iz predmetnog ugovora, ističe da se glede navodnog neurednog ispunjenja ugovornih obveza pred Trgovačkim sudom u Varaždinu već vodi postupak pod poslovnim brojem P-209/2019 pa stoga ističe prigovor dvostruke litispendencije i predlaže odbaciti tužbu, a opreza radi ističe i prigovor zastare tužiteljevog potraživanja. Dakle, tuženik predlaže primarno odbaciti tužbu, a podredno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu parničnih troškova.

6. Na pripremnom ročištu održanom 30. ožujka 2022. tužitelj je pojasnio da svoj tužbeni zahtjev temelji na naknadi štete uslijed neurednog ispunjenja ugovorne obveze od strane tuženika. Naime, tuženik je bio podizvođač radova za tužitelja na radovima postavljanja parketa, a utvrđeno je da tuženik nije isporučio ugovoreni parket, pa tužitelj potražuje naknadu štete uslijed naknadno saniranih radova tuženika zbog čega je tužitelj morao angažirati drugo trgovačko društvo. Tužitelj je pojasnio i da se iznos od 2.912,32 eura koji je naznačen u utuženom računu ne odnosi na naknadu štete već na prava iz ugovora sklopljenog između parničnih stranaka, a isto tako i penali u iznosu od 4.987,04 eura.

7. U podnesku od 7. travnja 2022. (list 209 – 211 spisa) tuženik je dodatno naveo da iz dostavljene dokumentacije proizlazi da su parnične stranke bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o građenju broj 62/13-2018 od 17. rujna 2018. kojim se ovdje tuženik obvezao za ovdje tužitelj poduzeti podopolagačke radove na čk.br. G 207/1 k.o. Opatija, kao i da su stranke bile u komunikaciji u svezi načina otklanjanja određenih (spornih) nedostataka u izvođenju predmetnih radova, ali da tužitelj ne dostavlja dokaze primarno na okolnost sadržaja nedostataka, a zatim i na okolnost štete, a isti također niti ne dokazuje ispunjenje okolnosti iz glave XI. Ugovora o građenju broj 62/13-2018 od 17. rujna 2018. Ujedno, tuženik je osporio da bi radove izvršio sa zakašnjenjem, kao i pravo tužitelja na bilo kakve daljnje manipulativne

troškove na temelju istog ugovornog odnosa. Isto tako, tuženik je ponovno naglasio da je u ovom postupku zapravo riječ o zahtjevu o kojem već teče parnica, a na koju okolnost dodatno upućuje i činjenica što sam tužitelj u ovom postupku predlaže identične dokazne prijedloge kao i u predmetnu P-209/2019.

8. U podnesku od 7. travnja 2022. (list 212-218 spisa) tužitelj je pojasnio da se ovaj postupak i postupak u predmetu P-209/2019 ne vode se u svezi iste tražbine te da, unatoč postojanju subjektivnog identiteta između ova dva spora, nedostaje njihov objektivni identitet, prvenstveno iz razloga što se u ovom predmetu radi o kondemnatornom tužbenom zahtjevu (zahtjev za isplatu) dok se u predmetu P-209/2019 radi o deklaratornom tužbenom zahtjevu ovdje tuženika (proglašenje nedopuštenosti ovrhe). Iako su potraživanja i u jednom i u drugom predmetu usko vezana za prava i obveze iz Ugovora, temelje se na različitoj pravnoj osnovi. Naime, tuženik nije postupio u skladu s preuzetim obvezama iz Ugovora, te su u predmetu pod poslovnim brojem P-209/2019 zadužnice podnesene na naplatu zbog neispunjenja ugovornih obveza, dok u ovoj pravnoj stvari tužitelj potražuje naknadu s osnova ugovorne kazne te nastale štete i troškova koje je imao za njeno otklanjanje. Dakle, radi se o sadržajno drugačijim obvezama. Nadalje, tužitelj je pojasnio da tuženik nije postupio u skladu sa čl. 13. Ugovora kojim je propisano da je, u slučaju da izvođač radova zakasni s izvođenjem radova zbog svog propusta, isti dužan za svaki dan zakašnjenja platiti ugovorenu kaznu u iznosu od 5% ukupne vrijednosti ugovorenih radova, a najviše do 10 % ugovorene cijene s PDV-om, s time da se izvoditelj obvezuje platiti i svu drugu štetu koja bi naručitelju nastala zbog nepravovremenog izvođenja radova. S obzirom na ugovorenu vrijednost radova i dovršetak radova do 15. studenoga 2018., jasan je izračun iznosa od 4.987,04 eura na utuženom računa, kao iznosa od 10% vrijednosti ugovorenih radova, a koji se odnosi na penale za kašnjenje po članku 13. Ugovora. Nadalje, kako tuženik nije dostavio niti ugradio ugovoreni parket, a zbog radova kojima je tuženik samoinicijativno postavio parket koji nije ugovoren, tužitelju je nastala šteta jer se moralo angažirati drugo trgovačko društvo da te radove sanira. Tako su tužitelju nastali troškovi skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanja podloge u prvobitno stanje, zajedno sa troškovima demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki zbog skidanja parketa, s time da je dio radova na saniranju štete izvršio i sam tužitelj. Tuženik je s navedenim bio upoznat, složio se da sam otkloni nastalu štetu te su stranke vodile i pregovore u cilju sporazumnog rješenja, a što je vidljivo iz e-mail korespondencije. Stranke su vezano uz sva otvorena pitanja izradile i nacrt sporazuma kojeg su u nekoliko navrata mijenjale, ali do sporazumnog rješenja nije došlo zbog odugovlačenja tuženika. Stoga tužitelj od tuženika za radove skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanja podloge u prvobitno stanje potražuje iznos od 10.535,51 eura s time da se dio tog potraživanja odnosi na račun izdan od strane trgovačkog društva BETON REZ ZAGREB d.o.o. u iznosu od 8.056,57 eura, dok se razlika do iznosa od 10.535,51 eura odnosi na trošak dijela radova koje je pored radova izvedenih po društvu BETON REZ ZAGREB d.o.o. morao izvršiti sam tužitelj. Vezano uz potraživanje tužitelja u iznosu od 8.879,99 eura, tužitelj je istaknuo da se navedeno odnosi na troškove demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki zbog skidanja parketa po ponudi broj 0317/19 od 18. ožujka 2019. sačinjene od strane društva A.R. Area d.o.o., s time da je ponuda na iznos od 17.759,97 eura, a su skladu s postignutim dogovorom s investitorom, tužitelj je snosio samo polovicu nastalih troškova demontaže i ponovne montaže stolarski stavki, odnosno, upravo utuženi iznos od

8.879,99 eura. Nadalje, tužitelj je pojasnio da se iznos od 2.912,32 eura naveden u utuženom računu odnosi na manipulativne troškove u iznosu od 15% troškova koje je imao tužitelj kao glavni izvođač u odnosu na troškove skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanja podloge u prvobitno stanje i za troškove demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa.

9. U podnesku od 8. rujna 2022. (list 258-264 spisa) tuženik je u bitnome naveo da je protekao zakonom propisani rok za isticanje zahtjeva tužitelja podloga kojih su nedostaci izvršenog djela jer je tužitelj propuštanjem strogih zakonskih rokova za obavještanje o nedostacima te pokretanje postupka radi ostvarivanja svojih prava, prekludiran u svojim zahtjevima, a isto tako, tuženik je ostao i kod istaknutog prigovora dvostruke litispendencije. Nadalje, tuženik je osporio da bi radovi bili izvedeni sa zakašnjenjem, a i izračun za zakašnjenje nije dokumentiran. Isto tako, iz zapisnika sa sastanak održanog 19. prosinca 2018. vidljivo je da je tuženik radove izvršio i predao tužitelj, a da tužitelj ni tada, a ni kasnije nije priopćio tuženiku da zadržava bilo kakva prava s osnova čl. 13. Ugovora. Nadalje, tuženik osporava da bi tužitelju nastala ikakva štete prouzročena postupanjem tuženika jer je tuženik isporučio parket i izvršio njegovu ugradnju u skladu s Ugovorom, s time da dopušta da je ugrađeni parket sadržavao estetske nedostatke, ali da zbog istih nije bilo potrebno uklanjati čitav parket i mijenjati ga novim. Isto tako, tuženik prigovara kako na temelju dostavljene dokumentacije od strane tužitelja uopće nije moguće utvrditi trošak skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje, kao što nije moguće utvrditi ni trošak demontaže i ponovne montaže stolarski stavki zbog skidanja parketa. Vezano uz manipulativne troškove, tuženik je istaknuo da oni prema čl. 20. Ugovora iznose 8% od stvarno prouzročenih troškova, a ne traženih 15%, ali tuženik ukazuje na ništetnost takve ugovorne odredbe s obzirom da za izvođača radova nameće dodatne obveze koje nemaju uporišta u stvarnim troškovima i izdacima.

10. U tijeku dokaznog postupka sud je pročitao dokumentaciju u spisu predmeta i to: R-1 računa br. 087-01-2 od 16. travnja 2020. (list 7 spisa), dopisa tuženika od 18. svibnja 2021. o povratu računa br. 087-01-2 od 16. travnja 2020. (list 19 – 20 spisa), obavijesti Porezne uprave Područni ured Varaždin od 31. siječnja 2021. (list 31 – 34 spisa), računa BETON REZ ZAGREB d.o.o. br. 31/PPI/1 od 8. svibnja 2019. (list 41 spisa), Ugovora o građenju podopolagački radovi br.: 62/12-2018 od 17. rujna 2018. (list 53 – 67 spisa), preslike e-mail korespondencije između stranaka (listovi 68 – 206 spisa), dopisa PRO MELLIS d.o.o. nadzorni inženjer, od 24. siječnja 2019. (list 219 i 321 spisa), dopisa tužitelja od 28. veljače 2019. upućenog tuženiku (list 220 spisa), Sporazuma PRO MELLIS d.o.o. i TERRA PLANT d.o.o. od 27. ožujka 2017. (list 221 – 224 spisa) uz fotodokumentaciju (listovi 225 – 232 i 323 – 330 spisa), kartice partnera (list 233 spisa), izvataka br. 107 Zagrebačke banke od 4. lipnja 2019. (list 234 spisa), ponude društva A.R. Area d.o.o. br. 0317/19 od 18. ožujka 2019. (list 235 spisa), Nacrta sporazum tuženika i tužitelja od 20. svibnja 2019. (list 236 – 237 spisa), zapisnika sa sastanka održanog u svezi pregleda izvedenih parketerskih radova na objektu "Vila Opatija" od 19. prosinca 2018. god. (list 238 i 319 spisa), preslike tovarnih listova – otpremnica (list 314 – 318 spisa), preslike računa broj 19-TCZG-2 od 31. prosinca 2018. (list 320 spisa), preslike obavijesti od 28. veljače 2019. o opaženim nedostacima (list 322 spisa).

10.1. Nadalje, sud je proveo i personalne dokaze i to saslušanjem direktora tužitelja Ivana Dumančića i direktora tuženika Nikole Požgaja (list 287 – 291 spisa) te saslušanjem svjedoka Ivana Krišta i Mladenka Dolića (list 276 – 280 spisa), Igora Pangosa (list 292 – 293 spisa), Roberta Fabića (list 301 – 303), te svjedoka Josipa Tette i Robertina Kučića (list 310 – 313).

10.2. Isto tako, sud je proveo dokaz građevinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Gečeku koji je izradio pisani nalaz i mišljenje (list 340 - 369 spisa i listovi 398 – 435) s time da je na ročištu održanom 13. ožujka 2025. predao sudu i parničnim strankama izmijenjeni nalaz i mišljenje glede kalkulacije ukupne visine troškova saniranja štete (list 454 – 455 spisa), a na istom ročištu vještak je i usmeno saslušan (list 451 – 452 spisa).

11. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev za isplatu novčane tražbine tužitelja u iznosu od 34.143,57 eura, a na temelju vjerodostojne isprave – računa tužitelja br. 087-01-2 od 16. travnja 2020. i to s osnova naknade štete, manipulativnog troška iz čl. 20. Ugovora o građenju te penala zbog kašnjenja tuženika prema čl. 13. istog Ugovora, kao i zahtjev za isplatu iznosa od 40,00 eura na ime posebne naknade propisane odredbom čl. 13. ZFPN-a.

12. Između stranaka nije sporno da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu i to na temelju Ugovora o građenju br. 62/13-2018 od 17. rujna 2018. kojim se tuženik obvezao za tužitelja poduzeti podopolagačke radove, kao i da su parnične stranke bile u komunikaciji u vezi načina otklanjanja određenih spornih nedostataka u izvođenju predmetnih radova.

12.1. Između stranaka je sporno je li tuženik izveo podopolagačke radove nekvalitetno, tj. ugradnju parketa neugovorene kvalitete i svojstava zbog kojih je bilo potrebno izvršiti demontažu istog te demontažu i ponovnu montažu stolarskih stavki, a zbog čega je tužitelj pretrpio štetu, kao i to je li tuženik kasnio s podopolagačkim radovima zbog čega bi tužitelj imao pravo na ugovorene penale iz čl. 13. Ugovora, odnosno ima li tužitelj pravo na tzv. manipulativne troškove iz čl. 20. Ugovora. Isto tako, između stranaka je sporno i je li tužitelj prekludiran u svojim zahtjevima, odnosno je li nastupila zastara potraživanja tužitelja.

13. Prije svega, vezano uz tuženikov prigovor dvostruke litispendencije, valja reći da je odredbom čl. 194. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP), propisano da se, dok parnica teče, ne može u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti. Sud će tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama. Dakle, prigovor dvostruke litispendencije je osnovan samo u slučaju postojanje subjektivnog identiteta spora, tj. da se već od prije vodi parnica između istih stranaka, te objektivnog identiteta spora, tj. da je u parnici koja se vodi od prije predmet spora ista stvar.

13.1. Za potrebe odlučivanja o prigovoru dvostruke litispendencije ovaj sud je izvršio uvid u ovosudni spis poslovni broj P-209/2019 te je utvrđeno kako se predmetni postupak vodi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odnosno sporno je postojanja prava odnosno ovlaštenja ovdje tužitelja da zadužnice iz čl. 8. predmetnog Ugovora

podnese na izravnu naplatu Financijskoj agenciji, dok se ovaj postupak vodi s osnova ugovorne kazne (penala zbog navodnog kašnjenja tuženika) te naknade štete i troškova koje je tužitelj navodno imao zbog njezinog uklanjanja.

13.2. Slijedom navedeno, razvidno je da, iako postoji subjektivni identitet spora, u konkretnom slučaju nedostaje objektivni identitet spora jer se predmet spora nije ista stvar.

13.3. Napominje se i da je u postupku koji se vodio pod poslovnim broj P-209/2019 sud donio presudu poslovni broj P-209/2019-50 od 6. veljače 2023. koja je postala pravomoćna 23. siječnja 2024., ali da se, upravo iz ranije navedenih razloga, u konkretnom slučaju ovaj postupak ne vodi ni o pravomoćno presuđenoj stvari.

13.4. Slijedom svega navedenog, valjalo je odbiti tuženikov prigovor dvostruke litispendencije kao neosnovan.

14. Po razrješenju prigovora tuženika procesne naravi, sud je, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a, našao tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovanim, a iz razloga koji se navode u nastavku ove presude.

15. U konkretnom slučaju Ugovor o građenju br. 62/13-2018 od 17. rujna 2018. (dalje u tekstu: Ugovor) valja procjenjivati prema odredbama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje u tekstu: ZOO) o ugovoru o djelu. Tako je odredbom čl. 590. ZOO-a propisano da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. Nadalje, odredbama čl. 604. ZOO-a propisano je da je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Ako naručitelj na poziv izvođača da pregleda i primi izvršeni rad to ne učini bez opravdanog razloga, smatra se da je rad primljen. Nakon pregleda i primanja izvršenog djela izvođač više ne odgovara za nedostatke koji su se mogli opaziti uobičajenim pregledom, osim ako je znao za njih, a nije ih pokazao naručitelju. Prema odredbama čl. 605. ZOO-a, ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj se ipak može pozvati na njega, pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja. Istekom dviju godina od primitka obavljenog posla, naručitelj se više ne može pozvati na nedostatke. Nadalje, odredbama čl. 606. ZOO-a propisano je da naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje. Ali i nakon isteka toga roka naručitelj ima pravo, ako je o nedostacima pravodobno obavijestio izvođača, prigovorom protiv izvođačeva zahtjeva za isplatu naknade istaknuti svoj zahtjev na sniženje naknade i naknadu štete. Isto tako, odredbama čl. 608. ZOO-a propisano je da naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni, i za to mu odrediti primjeren rok. On ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga. Ako uklanjanje nedostatka zahtijeva pretjerane troškove, izvođač može odbiti da ga izvrši, ali u tom slučaju naručitelju pripada, po njegovu izboru, pravo na sniženje naknade ili raskid ugovora te pravo na naknadu štete.

15.1. Nadalje, u konkretnom slučaju relevantna je i odredba čl. 6. Ugovora kojom je propisan 15. studenoga 2018. kao krajnji rok za završetak radova s time da se danom završetka radova smatra datum kada je izvršena uspješna primopredaja izvedenih radova. Nadalje, odredbom čl. 13. Ugovora propisano je da u slučaju da izvođač zakasni s izvođenjem radova zbog propusta, duža je za svaki dan zakašnjenja platiti ugovorenu kaznu u iznosu od 5‰ ukupne vrijednosti ugovorenih radova, a najviše 10% ugovorene cijene s PDV-om. Izvoditelj se obvezuje platiti i svu drugu štetu koja bi naručitelju nastala zbog nepravovremenog izvođenja radova, a koju naručitelj utvrđuje zapisnikom. Odredbom čl. 18. Ugovora propisano je da je naručitelj dužan o opaženim nedostacima pisanim putem obavijestiti izvođača i nadzornog inženjera odmah po opažanju takvih nedostataka, dok je odredbom čl. 19. Ugovora propisano da troškove i rizik izvođenja svih radova potrebnih za otklanjanje nedostataka ili oštećenja, a koje zatraže naručitelji i/ili nadzorni inženjer do dana isteka razdoblja za prijavu nedostataka, snosi izvođač ukoliko su nedostaci ili oštećenja uzrokovani djelovanjem izvođača. Nadalje, odredbom čl. 20. Ugovora propisano je da ako izvođač ne otkloni nedostatak ili oštećenje u roku od 10 dana, naručitelji i/ili nadzorni inženjer može odrediti datum kada ili do kada nedostatak ili oštećenje mora biti otklonjeno te o istom obavijestiti izvođača, a ako nedostatak ne bude otklonjen ni u tom roku, naručitelj može sam izvesti radove ili dati da ih izvedu drugi, na odgovarajući način i na trošak izvođača, a izvođač će platiti naručiteljima stvarne troškove, nastale otklanjanjem nedostataka ili oštećenja kao i time eventualno nastalu štetu, uz naplatu manipulativnog troška u iznosu od 8%. Konačno, odredbom čl. 21. Ugovora propisano je da se ugovorne obveze izvoditelja ne smatraju izvršenima sve dok naručitelj i nadzorni inženjer ne potpišu zapisnik o preuzimanju uključujući i ishodu potvrdu nadzornog inženjera sa stvarno izvedenim stanjem o sukladnosti izvedenih radova sa projektnom dokumentacijom. Primopredaju izvedenih radova izvršit će povjerenstvo za primopredaju i okončani obračun, sastavljeno od predstavnika naručitelja i izvoditelja, nadzornog inženjera u roku od 10 dana od pisane obavijesti izvoditelja radova o završetku radova. Primopredaja izvedenih radova obaviti će se zapisnički, a okončani obračun izvršiti će se u roku od 10 dana po primopredaji zapisnički ovjerenih i izvedenih radova. Ukoliko naručitelj ne izvrši primopredaju na opisani način i u navedenim rokovima, izvoditelj može smatrati radove preuzetim. U smislu odredbi Ugovora, isključivo popisani zapisnik o preuzimanju smatrat će se prihvaćanjem radova od strane naručitelja.

16. Iz materijalne dokumentacije u spisu predmeta koju je sud našao relevantnom za predmet spora, proizašlo je sljedeće:

- iz računa broj 087-01-2 od 16. travnja 2020. proizlazi da je isti izdan na iznos od ukupno 34.143,57 eura koji iznos se odnosi na troškove skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje (10.535,51 eura), troškove demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa (8.879,99 eura), manipulativne troškove glavnog izvođača (2.912,32 eura) te penale za kašnjenje po čl. 13. Ugovora (4.987,04 eura),
- iz dopisa tuženika tužitelju od 18. svibnja 2021. proizlazi da je gore navedeni utuženi račun tuženik zaprimio 18. svibnja 2021. te je isti vratio tužitelju istog dana kao neosnovan,

- iz dopisa Porezne uprave, Područni ured Varaždin, Ispostava Ludbreg od 2. veljače 2022. proizlazi kako tuženik nije koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženom računu,
- iz računa broj 31/PP1/1 od 8. svibnja 2019. proizlazi kako je društvo BETON REZ ZAGREB d.o.o. za izvedene radove skidanja parketa i ljepila te spuštanje izvađenog materijala fakturiralo predmetni račun tužitelju u iznosu od 8.056,57 eura,
- iz procjene troškova demontaže te ponovne montaže isporučenog namještaja od 18. ožujka 2019. koju je sačinilo društvo A.R.-Area d.o.o. proizlazi da je ukupno procijenjeni trošak demontaže i ponovne montaže iznosi 17.759,97 eura,
- iz e-mail korespondencije između stranaka proizlazi da tužitelj u tijeku izvođenja radova višestruku upozoravao na potrebu pridržavanja ugovorenog roka te upozoravao na potrebu ispravaka uočenih nedostataka u tijeku izvođenja radova,
- iz zapisnika sa sastanak od 19. prosinca 2018. proizlazi da su navedenom sastanku bili nazočni investitor, predstavnici projekatanta te predstavnici izvođača (tužitelj i tuženik) te da su utvrđeni nedostaci na ugrađenom parketu, a tuženik je pozvan očitovati se o istima, odnosno predložiti način sanacije istih,
- iz dopisa investitora tužitelju od 24. siječnja 2019. proizlazi da je 23. siječnja 2019. održan sastanak u svezi primjedbi na parketerske radove na villi Opatija kojem su bili nazočni i tužitelj i tuženik te da je na tom sastanku utvrđeno da je isporučen parket neodgovarajuće završne lamele debljine 2,5-3 mm umjesto debljine 4 mm te da je dogovoreno skidanje postavljenog parketa,
- iz e-maila tužitelja upućenog tuženiku 24. siječnja 2019. proizlazi da je istim tuženik obavješten o rezultatima sastanka održanog 23. siječnja 2019. te je pozvan na očitovanje,
- iz pisane obavijesti o opaženim nedostacima od 28. svibnja 2019. koju je tužitelj odaslao tuženiku proizlazi da je tužitelj pozvao tuženika da u roku od 10 dana ukloni nedostatke navedene u dopisu nadzornog inženjera od 24. siječnja 2019. te demontira dostavljeni parket,
- iz e-mail korespondencije u spisu predmeta nastale nakon 28. veljače 2019. proizlazi da je tužitelj višestruko pozivao tuženika na pronalazak zajedničkog rješenja vezano uz problematiku uklanjanja parketa, izradio nacrt sporazuma radi razrješenja nastale situacije, zatražio ponude trećih osoba koje bi izvršile potrebne radove na uklanjanju parketa, dok je tuženikovo držanje bilo većinom pasivno.

17. Vezano uz sporne činjenice sud je proveo i personalne dokaze i to dokaz saslušanjem direktora tužitelja Ivana Dumančića, direktora tuženika Nikole Požgaja, te svjedoka Ivane Krište, Mladenka Dolića, Igora Pangosa, Roberta Fabića, Josipa Tette i Robertina Kučića.

17.1. Prilikom saslušanja direktor tužitelja Ivan Dumačić naveo je da je na gradilištu u Opatiji bio vjerojatno dva puta mjesečno, da parket nije posebno pregledavao jer nije bilo naznaka da ono što je naručeno ne bi bilo i isporučeno. Tužitelj je naručio parket, a taj parket je izabrao investitor. Prvi problemi s parketom javili su se već nakon postavljanja u prve dvije prostorije, parket se više puta vraćao na doradu, a tužitelja je tuženik uvjeravao da će se moći ispraviti uočeni problemi, odnosno da će se parket dovesti u zadovoljavajuće stanje. Što se tiče demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki, stolara je angažirala investitorica, on je bio neovisan od tužitelja, a postavljanje stolarije je išlo na način da se postavljala paralelno sa postavljanjem parketa, odnosno primjerice jedna soba bi se završila sa parketom, onda bi se u toj išla postavljati

stolarija, a u drugu sobu bi se išlo postavljati parket, s time da se radilo o ručnoj izradi stolarije. Što se tiče nedostataka na parketu, direktor tužitelja je naveo da je primijetio da isti nije bio adekvatno postavljen, odnosno pojavljivali su se zazori na parketu koji se nisu mogli ničime ispuniti. Na gradilištu su kao predstavnici tužitelja bili prisutni Ivan Krišto koji je bio glavni inženjer gradilišta i Mladenko Dolić koji je bio inženjer gradilišta, na samom gradilištu više je bio prisutan Dolić, a Krišto povremeno, oni su nadgledali izvođenje radova, uključujući i izvođenje parketarskih radova, postojale su tjedne koordinacije izvođača, primjedbe su, glede parketa, bile da isti nije tehnički dobro postavljen, tuženik se trudio ispraviti nedostatke, zahtijevao se ispravak uočenih nedostataka, a tuženik je tužitelja uvjeravao da će to napraviti, investitorica je bila upoznata sa problemima oko ugradnje parketa. Nadalje, direktor tužitelja naveo je da u trenutku kada se stolarija počela ugrađivati nitko, izuzev možda Požgaja, nije znao da ugrađeni parketi ne odgovara zatraženoj narudžbi odnosno tek kada je nadzorni uzeo letvicu i mjerio sa ugrađenom i sa onom koja je trebala biti postavljena primijećena je razlika u debljini i nakon toga je Požgaj ponudio investitorici da se cijena parketa umani za 30% na što ona nije pristala već je tražila da se sve vadi van. Isto tako, direktor tužitelja je naveo da ne zna je li ugovor s tuženikom raskinut, a da je tužitelj predao objekt bez parketa.

17.2. Prilikom saslušanja direktor tuženika Nikola Požgaj je naveo da je upoznat od strane svojih podređenih da je u prvoj fazi parket trebalo vratiti na doradu jer je primijećeno da kut nije pravokutan kada je parket postavljen i nastali su zazori i bilo je očito da parket treba poslati na doradu, parket je išao više puta na doradu, ali samo zato jer je išao u više isporuka odnosno sukcesivno, ali samo se radila jedna operacija, odnosno popravljao se čeonu dio parketa, debljina parketa je odgovarala naručenom. Kasniji prigovor investitorica na razliku debljine u slojevima odnosi se na gornji habajući sloju i on prema međunarodnim standardima mora biti minimalno 2,5 milimetra i to se onda smatra parketom. Investitorica je prigovorila da gornji sloj nije debljine 4 milimetra već 3,3 milimetra, dakle, prigovor je bio da je taj jedan završni sloj umjesto 4 milimetra bio između 3 i 4 milimetra, u procesu proizvodnje ti slojevi se lijepe jedan na drugoga i onda može biti tolerancije plus-minus do 2 milimetra. Prema procjeni direktora tuženika nije bilo potrebe da se sav parket vadi van jer proizvod nije u tolikoj mjeri odstupao da bi mogao biti neuporabljiv, investitorici je ponuđeno smanjenje cijene od 30%, ali ona na to nije pristala. Nadalje, direktor tuženika naveo je da su svi ostali prigovori otklonjeni te da je prema njegovoj procjeni parket bio dobro zalijepljen. Isto tako, naveo je i da ugovor s tužiteljem nije bio raskinut. Istaknuo je da smatra da je isporukom, montažom i kvalitetom proizvoda tuženik izvršio obvezu preuzetu ugovorom, a što se tiče pregovora i razgovora naveo je da sa investitoricom pregovori nisu bili mogući, a s tužiteljem su pregovori vođeni radi pronalaženja nekakvog životnog rješenja. Istaknuo je i da, što se tiče dugovječnosti, naravno da nije isto je li završni sloj 2 milimetra ili 4 milimetra, a što se tiče brušenja oba završna sloja se može brusiti samo jednom, s time da se ovaj konkretni parket ne može brusiti jer ima skinute bridove. Primarno tuženik nije pristao na micanje parketa u cijelosti jer je isti smatrao da za to nema razloga, a da je nakon dorade parketa bio riješen problem.

17.3. Nadalje, svjedok Ivan Krišto izjavio je da je na objektu u Opatiji bio voditelj gradilišta, odnosno šef gradilišta, da su parketi, koje je odabrao investitor, prema narudžbi tužitelja stigli na gradilište u listopadu 2018. Kada je parket stigao na gradilište, taj parket su pregledali radnici tuženika i odmah su zaključili da on nije dobro izkalibriran, naime, kut od 45 stupnjeva pod kojim se parket spaja nije bio dobar i to se

odmah shvatilo. Parket je onda vraćen u tvornicu jer se je morao prekalibrirati. Onda je došao drugi put parket i pokušali su ga ponovno složiti pa su opet zaključili da ne odgovara i ponovno ga vratili u tvornicu. Kada je parket treći puta došao na gradilište počeo se postavljati, ali su se pojavili novi problemi, pojavljivale su se rupe i investitor i nadzorni su imali prigovore na te parkete. Ti problemi su trajali sve do sredine siječnja 2019. kada je zaključeno da taj parket nije odgovarajuće kvalitete nakon što je više puta tuženik pokušao taj parket popraviti. Na kraju se zaključilo da završna letvica nije odgovarajuće debljine i da taj parket nije onaj parket koji je investitor želio, odnosno koji je tužitelj naručio. Nadzorni inženjer je izmjerio debljinu, a to je učinio u prisutnosti svih nas kao i u prisutnosti predstavnika tuženika. Tuženik nije negirao da nije ugrađen parket koji je naručen, a koliko se svjedok sjeća, tuženik je rekao da je razlog neisporuke naručenog parketa greška kod tuženika u tvornici. Investitor je inzistirao da se cijeli postavljeni parket makne, podloga dovede u prvobitno stanje i da se postavi odgovarajuće naručeni parket. S tuženikom je bio dogovor da će oni skinuti parket i vratiti podlogu u prvobitno stanje te vratiti novac koji su dobili kao avans. Tuženik to nije napravio, tada nije raspolagao s dovoljnim brojem ljudi, pa je zamolio tužitelja da mu pomogne oko toga. Angažirana je treća osoba i to društvo Beton rez Zagreb. Što se tiče demontaže stolarije, svjedok je naveo da se to moralo napraviti jer je ta stolarija bila na parketu, koji se također morao skinuti pa da bi se mogao skinuti parket morala se skinuti i stolarija ispod koje je parket (ugradbeni ormari, štokovi od vrata). To je napravilo društvo koje je za to i bilo zaduženo na gradilištu, a investitor je potom tužitelju isto računao kao odbitak prilikom okončanog obračuna. Požgaj nije radio glazuru podova, ali je on mjerio vlagu i pripremao podlogu na način da ju je nivelirao. Isto tako, naveo je da, koliko zna, ugovor nije bio raskinut, a da je prije ugradnje parketa podlogu pripremao tuženik, odnosno njegovi parketari. Svjedoku nije poznato u kojem trenutku je nadzorni inženjer prvi puta vidio parket. Također, ne zna je li netko od tužitelja ili investitora gledao i pregledavao te parkete prije postavljanja jer je tužitelj iste naručio kao gotov proizvod. Tuženik nije opovrgavao da je parket neadekvatan, a razlaz je nastao prilikom dogovora oko naknade štete i načina i dinamike naknade te štete, odnosno rokova plaćanja, načina vraćanja u naturi ili u novcu itd. Dana 14. siječnja 2019. je utvrđeno da parket koji je ugrađen nije odgovarajući odnosno nije onaj koji je naručen. Oko 14. siječnja 2019., čim je otkriveno da parket nije taj koji je naručen tužitelj je o tome obavijestio tuženika. Kada je tuženik postavio parket u cijelosti na cijelom objektu, bilo je problema jer nije bio dobar kut pa su špicevi stršali van i na to se može popiknuti, a parket nije bio dobro ni zalijepljen. Kada se hodalo primijetilo se da su problemi s tim špicovima. Primopredaja radova nije nikada izvršena jer tužitelja tuženik nikad nije pozvao na primopredaju, a parketarski radovi su dovršeni u siječnju 2019.

17.4. Nadalje, svjedok Mladenko Dolić je pak izjavio da je on inženjer građevine po struci, da je na gradilište došao kao ispomoć gospodinu Krištu početkom prosinca 2018., te da je, kada je došao na gradilište, već je bilo postavljeno oko 70 posto parketa, i odmah mu je bilo jasno da postoji problem sa parketom, "tapšao" je pod nogama, na spojevima se nisu poklapale fuge. Dana 19. prosinca 2018. održan je sastanak na kojem su bili prisutni gospođa Božić, od projektanata Ivana Gagro, i Petra Sučić Roje, a predstavnici izvođača su bili svjedok i od strane tuženik gospodin Tetlo i Robertino Kučić, nadzorni inženjer nije bio na tom sastanku, s time da je svjedok napomenuo da je upravo on o tom sastanku i sastavio zapisnik i u tom zapisniku je napisao da parket nije zalijepljen na pojedinim mjestima, a na letvicama su otkinuti

rubovi. Tuženik nije imao prigovor na taj zapisnik, s time da je tuženik trebao predložiti način sanacije, krajem prosinca te godine trebao je doći gospodin Robertino da popravi parket na način da izreže te neke letvice i da polijepi dio koji nije zalijepljen. Svjedok nadalje navodi da u vrijeme od Božića do Sveta Tri Kralja nije bio na gradilištu, tako da nema neposrednih saznanja o dolasku tuženika na gradilište, ali je čuo, a kasnije i vidio, da su jedino oko kuhinjskim elemenata pur-pjenom nešto popravili, a to nije adekvatan način sanacije. Idući sastanak je bio 9. siječnja 2019., ponovno su utvrđeni nedostaci, a tuženik je trebao predložiti adekvatan način sanacije, tuženik je predlagao da se parket sanira tako da se buše rupice u parketu i ubaci lijepilo koje nije bilo stavljeno, zapravo lijepilo je bilo stavljeno, ali parket se na nekim mjestima nije zalijepio, ali investitorica na kraju nije pristala na takav način sanacije, s tim da je napomenuo da takav način sanacije nije uobičajen. U međuvremenu je održan drugi sastanak i investitorica je došla sa drugim parketarom i onda su oni iščupali jednu letvicu i ustanovili da parket nije odgovarajuće debljine. Svjedok smatra da problemi koje je naveo nisu do debljine parketa, već do neadekvatnog izrezivanja parketa i neadekvatnog postavljanja parketa. Tuženik je uporno govorio da će on to popraviti, ali po mišljenju svjedoka radilo se samo o otezanju tuženika. Istaknuo je i da se debljina parketa se nije vidjela golim okom, samo se golim okom vidjela kvaliteta postavljanja tog parketa, a da predstavnici tuženika u komunikaciji s njime (svjedokom) nisu imali prigovora na stav tužitelja da parket nije odgovarajuće debljine. Nakon e-maila gospođe Božić od 14. siječnja 2019. došao je novi parketar te je tada utvrđena neodgovarajuća debljina parketa, koliko mu je poznato tuženik je imao svoje podizvođače koji su onda postavljali taj parket, oni raniji parketari su odustali jer nisu mogli postaviti parket kako se tražilo u tom francuskom vezu, tuženik je mjerio vlagu u betonskom estrihu te bio zadužen za pripremu nivelir mase koja ujedno služi da poravna estrih i dijelom ima ulogu i parne brane. Svjedok je naveo i da je tuženik njegov zapisnik od prosinca 2019. dobio putem e-maila, a gospodin Robertino i Tetlo su bili prisutni na tom sastanku, nakon 23. siječnja 2019. više nije bio uključen u daljnje radove na objektu Vila Opatija, a koliko mu je poznato, nije prihvaćen način sanacije predložen od strane tuženika, već je cijeli parket maknut.

17.5. Prilikom saslušanja, svjedok Igor Pangos naveo je da je bio glavni nadzorni inženjer na gradilištu u Opatiji, a što se tiče parketa, naveo je da je te parkete pogledao, izmjerio i utvrdio da je završni sloj 3 mm, a trebao je biti 4 mm, nije bio problem samo sa debljinom završnog sloja već i sa fugama i sa postavljanjem tog parketa. Investitorica je tražila da se parketi Požgaj maknu i to na svim katovima, osnovna stvar je bila ta što nisu isporučeni oni parketi koji su naručeni, golim okom se ne vidi razlika u debljini jer je razlika 1 mm, a kada je postavljen parket vidjele su se neurednosti u fugama pogotovo tamo gdje je naknadno parket bio tvornički rezan. Kada su parketi stigli na gradilište svjedok ih nije posebno u tom trenutku pregledao, a nije mu poznato niti je li ih pregledao netko od strane tužitelja, nije mu poznato tko je odobrio da se namještaj odnosno stolarija ugrađuje prije nego što se finalno pregleda parket i napravi primopredaja. Koliko mu je poznato razlika parketa od 1 mm utječe na to koliko se puta parket može brusiti tijekom njegovog trajanja, a zbog razlike od 1 mm mogućnost brušenja parketa je smanjena ili nikakva.

17.6. Prilikom saslušanja, svjedok Robert Fabić naveo je da je u to vrijeme bio na mjestu voditelja prodaje, ali da ga je ubrzo zamijenio Josip Tetlo. Naveo je da je bio prisutan kada je dogovarana isporuka parketa s investitorom s time da je jednom i osobno bio na samom gradilištu. Koliko se sjeća, javio se problem jer parketi nisu

jednako izgledali pri zidu i kaminu, ali taj problem je otklonjen koliko mu je poznato. Radilo se o prvoj tranši parketa. Također, naveo je da se radilo o takozvanom francuskom vezu kod kojeg parketi moraju biti spojeni "jedan uz drugoga". Nadalje, problem je bio i s niveliranjem, ono nije bilo dobro, te je iz tog razloga došlo do određenih kašnjenja sa samim postavljanjem parketa. Istaknuo je da se ne sjeća koja je bila tražena debljina parketa niti da bi parket bio manje debljine od tražene jer to zapravo nije spadalo u njegov opis poslova s obzirom da je radio u prodaji. Nadalje, naveo je da je investitorica birala parket u salonu i odabrani parket je i isporučen. Tuženik je parket isporučivao i istovarivao na gradilište kombijem, a na samom gradilištu je bio prisutan netko od strane tužitelja, pretpostavlja da je tome bilo tako jer nikada ga nitko nije zvao da se roba ne može isporučiti. Nadalje, svjedok je naveo da nema saznanja da bi bilo kakvih drugih prigovora izuzev spomenutih koji se odnose na prostoriju u kojoj je bio kamin. Isto tako, nema saznanja o daljnjem tijeku situacije vezane za to gradilište s obzirom da je bio smijenjen s pozicije voditelja prodaje te je bio na neki način ljut zbog toga. Svjedok je pojasnio i da nije bio prisutan isporuci parketa na gradilište, a da je parket vidio prilikom tog jednog dolaska na gradilište kada je parket bio djelomično postavljen.

17.7. Nadalje, prilikom saslušanja, svjedok Josip Tetlo je pak izjavio da je od 1. prosinca 2018. počeo raditi u prodaju kod tuženika, a tek kasnije je preuzeo poziciju voditelja prodaje, tako da o ovom, konkretnom slučaju ne zna previše, odnosno ne znam kako je posao dogovaran. Koliko se sjeća na gradilištu je bio jednom ili dvaput, zajedno sa investitoricom, to je bilo nakon što je parket bio postavljen, moguće početkom 2019. Na tom sastanku investitorica nije bila zadovoljna sa izvedenim radovima u smislu vizualnog dojma ugrađenog parketa, ali to su bile sitne primjedbe, s time da je napomenuo da on do tada nije radio u toj industriji, i to je bio njegov prvi doticaj s tom industrijom. Ne sjeća se jesu li ugovoreni kakvi radovi na uklanjanju tih nedostataka jer u tome nije sudjelovao. Naveo je da je prilikom njegovog posjeta gradilištu parket bio postavljen na gornjoj etaži i taj parket je bio predmet komentara i prigovora od strane investitorice, a njegov osobni dojam je bio da je parket izgledao izvršno i da se radilo o sitnim nedostacima. Naveo je i da nema saznanja je li isporučen parket ugovorene debljine.

17.8. Svjedok Robertino Kučić je pak prilikom saslušanja naveo da je kod tuženika počeo raditi 13. listopada 2018., a da je u studenom 2018. prvi puta poslan na predmetno gradilište s jednim gospodinom parketarom koji je u konačnici i preuzeo poslove od prijašnjeg parketara, to je bio prvi pregled kako bi se sastavila ponuda. Koliko mu je poznato, kada je prvi puta isporučen parket na gradilište uočeni su nedostaci zbog kojih je isti vraćen na doradu, ali kada je on (svjedok) došao raditi kod tuženika, tada je na gradilištu već bio taj doradeni parket koji je skladišten u garaži samog objekta. Istaknuo je da je on jednom tjedno odlazio na gradilište. Nadzorni na gradilištu je bio Mladenko Dolić, a arhitektice nisu imale određene primjedbe na postavljeni parket, odnosno, postojale su određene neravnine, polomljeni vrhovi, ali to se prilikom postavljanja odmah i ispravilo koliko se moglo. Istaknuo je da on nije stručnjak na navedenom području, to je bio njegov prvi susret s tom branšom, ali radilo se o nedostacima koji nisu bili vidljivi na prvu, već se čovjek morao zagledati da bi iste uočio. Nadalje, naveo je da je s Tetlom u prosincu otišao na gradilište jer je bio dogovoren sastanak s gđom Melitom, a radi pregleda izvedenih radova s obzirom da je bilo izvršeno 95% radova. Tom prilikom investitor je prigovorio izvedenim radovima, najviše primjedbi bilo je na radove u stanu na gornjoj etaži (na vrhu), to su bili prigovori

u smislu da su odlomljeni špicevi parketa, nejednake fuge i slično i investitorica je tada tražila da se tuženik pisano očituje o navedenim nedostacima i kako ih se misli riješiti. Svjedok je naveo da je on napisao to očitovanje uz savjetovanje s parketarom i poslao gospodinu Doliću i gospođi Meliti. Ne sjeća se točno koji način otklanjanja nedostataka je bio predložen, misli da se radilo o tome da se negdje parket pobrusi, na određenim mjestima izbuši i doda ljepilo i slično. Nakon toga, na gradilište ga je poslao Tetlo i na tom sastanku je bio prisutan i nadzorni od strane investitora kojeg do tada nikad nije vidio, a bili su još prisutni i investitorica, Mladenko Dolić, dvije arhitektice i dva gospodina od izvođača, i tada mu je predložen komad parketa s lamelom tanjom nego što je bilo dogovoreno, s time da ne zna što je bilo dogovoreno jer tada nije radio za tuženika. Investitorica je tom prilikom rekla da će od sada sva komunikacija ići isključivo s Nikolom Požgajem i to je bilo zadnji puta da je bio na gradilištu. Kod tuženika je radio do kolovoza 2019. i nema saznanja jesu li nedostaci uklonjeni. Istaknuo je i da nikada prije zaposlenja kod tuženika nije prodavao parket.

18. Nadalje, sud je proveo i dokaz građevinskim vještačenjem na okolnost jesu li podpolagački radovi na građevini "Villa Opatija" koje je izvodio tuženik izvršeni u skladu s Ugovorom broj 62/13-2018 od 17. rujna 2018. i pravilima struke, te ukoliko nisu, odnosno ukoliko postavljeni parket nije imao ugovorene specifikacije posebice u odnosu na debljinu završnog sloja, je li bilo potrebno uklanjati postavljeni parket u cijelosti, kao i na okolnost utvrđivanja potrebnih radova i visine troškova zbrinjavanja i uklanjanja parketa, odnosno visine troškova radova koje je bilo potrebno izvršiti na saniranju štete. Predmetno vještačenje povjereno je društvu TRI PROJEK d.o.o., odnosno stalnom sudskom vještaku građevinske struke Darku Gečeku.

18.1. U pisanom nalazu i mišljenju zaprimljenom 2. rujna 2024. vještak je naveo da tuženik podpolagačke radove na građevini "Villa Opatija" nije izvodio prema pravilima struke kako je to predviđeno Ugovorom od 17. rujna 2018., da je ugrađen parket koji nije imao ugovorene specifikacije u odnosu na debljinu završnog sloja, ali da ugrađeni parket nije bilo potrebno u potpunosti ukloniti, već da je trebalo ustrajati na dogovoru s investitorom i izvršiti saniranje postavljenog parketa jer da postavljeni parket nije imao tolika oštećenja da bi se morao u cijelosti ukloniti i postaviti novi. S obzirom da je ipak došlo do skidanja parketa, vještak je utvrdio da visina troškova takvih radova iznosi 8.261,25 eura.

18.2. S obzirom na tužiteljev prigovor da u izračun pretrpljene štete nije uzet u obzir trošak demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki, u dopunama nalaza i mišljenja vještak je i navedeno uzeo u obzir te utvrdio da troškovi vezani uz skidanje parketa i dovođenje podloge u prvobitni položaj iznose 8.261,25 eura, a troškovi demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki 17.759,97 eura, dakle ukupno 26.021,22 eura.

18.3. Saslušan na ročištu održanom 13. ožujka 2025. vještak je dodatno pojasnio da je visina troškova vezanih uz skidanje parketa i dovođenje podloge u prvobitni položaj korigirana, tj. umanjena za 30% računajući porast cijena na malo od 2019. pa do 2024. Nadalje, vještak je naveo da se parket debljine završnog sloja 3 mm ne može doraditi na način da završni sloj bude debljine 4 mm te da ta razlika u debljini završnog sloja utječe na vijek trajanja parketa, pa je uzimajući u obzir kraći vijek trajanja takvog parketa i za 20% manja kvaliteta parketa debljine završnog sloja 3 mm od parketa debljine završnog sloja 4 mm. Također, vještak je istaknuo i da prilikom demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki mogu nastati tzv. skriveni troškovi kao što su

primjerice troškovi zbrinjavanja i odvoza otpadnog materijala, a koje je također potrebno uzeti u obzir.

19. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze direktora tužitelja Ivana Dumančića te svjedoka Ivana Krište, Mladenka Dolića i Igora Pangosa kao uvjerljive s obzirom da su isti iskazivali detaljno i okolnosno i njihovi iskazi međusobno su suglasni. S druge strane, sud nije prihvati iskaze direktora tuženika Nikole Požgaja te svjedoka Robertina Kučića, Josipa Tette i Roberta Fabića u dijelu u kojem su isti naveli da su nedostaci u postavljenom parketu bili manjeg opsega, nevidljivi golim okom jer navedeno ne proizlazi iz ostalih provedenih dokaza te sud smatra da su takvi navodi usmjereni na otklanjanje tuženikove odgovornosti za kvalitetu izvedbe samih radova. Isto tako, svjedok Robertino Kučić i sam je naveo da do tada nije radio na poslovima vezanim uz prodaju parketa te da mu je to bio prvi doticaj s tom branšom, pa je i iz tog razloga sud njegov iskaz u tom dijelu cijenio kao neuvjerljiv.

20. Sud je u pretežitom dijelu prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka jer je isti izrađen detaljno i prema pravilima struke, a i zaključak vještaka o nekvalitetno izvršenim radovima u skladu je s ostalim provedenim materijalnim i personalnim dokazima. Također, sud je prihvatio i izračun visine troškova radova vezanih uz skidanje parketa i dovođenje podloge u prvobitni položaj te troškova vezanih uz demontažu i ponovnu montažu stolarskih stavki jer je izračun istih vještak obrazložio na zadovoljavajući način prilikom usmenog saslušanja. Međutim, sud nije prihvatio zaključak vještaka da ipak nije bilo potrebno uklanjati sav parket, s obzirom da je i sam vještak zaključio da je ugrađen parket manje debljine završnog sloja, a samim time i manje kvalitete, dakle parket koji ne odgovara traženim specifikacijama, te da dorada takvog parketa na način da se dobije debljina završnog sloja 4 mm nije moguća.

21. Na temelju tako provedenih materijalnih i personalnih dokaza sud je izveo sljedeće zaključke o spornim činjenicama.

22. Prije svega, sud je utvrdio kako primopredaja radova tuženika nikada nije formalno izvršena u skladu s odredbom čl. 21. Ugovora, odnosno da nije sastavljen zapisnik o preuzimanju. Međutim, navedeno ne znači da radovi nisu faktično izvršeni od strane tuženika te primljeni kao takvi od strane tužitelja. Naime, iz Zapisnika od 19. prosinca 2018. utvrđeno je kako je tužitelj pregledao parketerske radove izvedene od strane tuženika te su odmah utvrđeni određeni nedostaci na uklanjanje kojih je radio tuženik, a što je vidljivo iz e-mail korespondencije između stranaka. Nakon toga održan je još jedan sastanak 9. siječnja 2019. što je je vidljivo iz e-maila tužitelja od 10. siječnja 2019., da bi potom bio održan novi sastanak 23. siječnja 2019. na kojem je utvrđeno da završni sloj parketa nije odgovarajuće debljine te su na zahtjev investitora obustavljeni svi daljnji radovi na uklanjanju nedostataka te je odlučeno da se pristupi skidanju postavljenog parketa. Pojednosti o održanom sastanku vidljive su iz dopisa investitora tužitelju od 24. siječnja 2024., pa je tako utvrđeno da je navedenom sastanku prisustvovao i predstavnik tuženika. Nadalje, iz e-maila tužitelja, odnosno predstavnika tužitelja Ivana Krište, od 24. siječnja 2019. vidljivo je da je tužitelj o istom odmah zatražio hitno očitovanje tuženika dostavivši mu i predmetni dopis. S obzirom da je očitovanje tuženika izostalo, istom je 28. veljače 2019. poslana i formalna, pisana obavijest o opaženim nedostacima uz poziv da se isti nedostaci otklone.

22.1. Sud, dakle, zaključuje kako je primopredaja izvršenih parketarskih radova napravljena 19. prosinca 2018., prilikom čega su investitor i tužitelj o uočenim nedostacima odmah obavijestili tuženika te je na taj način tužitelj postupio sukladno čl. 604. ZOO-a, a na otklanjanju kojih nedostataka je tuženik radio početkom siječnja 2019. Nedostatak vezan uz debljinu završnog sloja parketa predstavlja skriveni nedostatak jer se isti nije mogao uočiti odmah, opažanjem golim okom (bilo je potrebno izvršiti usporedbu s uzorkom parketa), te je isti utvrđen na sastanku 23. siječnja 2019. na kojem je bio prisutan i predstavnik tuženika, dakle, tuženik je već tada bio upoznat s utvrđenim nedostatkom, a već sljedećeg dana, 24. siječnja 2019., tužitelj je e-mailom vezano uz predmetno zatražio očitovanja tuženika, dok mu je 28. veljače 2019. poslao i formalnu obavijest. Dakle, vezano uz taj skriveni nedostatak tužitelj je prema mišljenju ovog suda tuženika obavijestio u roku od mjesec dana koji je propisan čl. 605. ZOO-a jer sud smatra relevantnom već prvu, pisanu obavijest i traženje očitovanja u e-mailu od 24. siječnja 2019.

23. Nadalje, sud je zaključio i da tužitelj u svojim zahtjevima nije prekludiran u smislu odredbe čl. 606. ZOO-a koja propisuje da naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje. Naime, sud je mišljenja da, iako je od obavijesti tužitelja tuženiku o nedostacima u vidu debljine završnog sloja, pa do podnošenja prijedloga za ovrhu 21. lipnja 2021. proteklo dvije godine, tužitelj ipak ima pravo isticati zahtjev prema tuženiku s obzirom da je prema mišljenju ovog suda tuženikovo ponašanje nakon pisane obavijesti bilo protivno načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a kojim je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja, kao i protivno čl. 5. ZOO-a kojim je pak propisano da su sudionici obveznih odnosa dužni surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima. Iz dostavljene e-mail korespondencije između stranaka (koja se odnosi na razdoblje nakon veljače 2019.) vidljivo je da je tužitelj aktivno radio na pronalasku rješenja nastalog zbog nekvalitetno izvedenih radova tuženika, na zahtjev tuženika dostavio i ponudu drugog društva koje bi izvršilo radove uklanjanja parketa, izradio prijedlog sporazuma kojim bi stranke uredile svoje odnose, dok je tuženik s druge strane, odugovlačio s donošenjem bilo kakve odluke po tom pitanju, ali držeći pritom tužitelja u uvjerenju da je dogovorno rješenje ipak moguće te je upravo na taj način postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja i protivno dužnosti suradnje te se njegovo ponašanje može okarakterizirati kao prijevarno, pa iz tog razloga tužitelj nije prekludiran dvogodišnjim rokom propisanim čl. 606. ZOO-a. Da je tuženik bio takovog ponašanja proizlazi i iz iskaza svjedoka Mladenka Dolića. Međutim, ističe se da se prekluzija odnosi na pravo tužitelja da postavlja zahtjev za uklanjanjem nedostataka u izvršenom djelu (kojeg je tužitelj i postavio, ali tuženik po istom zahtjevu u konačnici nije postupio), dok u konkretnom slučaju tužitelj uopće ne postavlja takav zahtjev, već postavlja zahtjev za naknadom štete. Isto tako, neosnovan je i tuženikov prigovor zastare s obzirom da u konkretnom slučaju do trenutka podnošenja prijedloga za ovrhu nije protekao trogodišnji zastarni rok za naknadu štete, odnosno zastarni rok međusobnih tražbina iz trgovačkih ugovora.

23.1 Nadalje, sud je na temelju provedenih personalnih dokaza nedvojbeno utvrdio i da predmetni Ugovor nikada nije raskinut između stranaka, ali to nije od utjecaja na pravo tužitelja da potražuje naknadu štete od tuženika.

24. Na temelju personalnih dokaza te provedenog dokaza građevinskim vještačenjem, sud je nedvojbeno utvrdio da je tuženik podpolagačke radove izveo nekvalitetno i protivno pravilima struke te da je parket zbog nedostataka glede debljine završnog sloja bilo potrebno ukloniti jer isti nije odgovarao specifikacijama naručenog parketa. Pritom sud polazi od navoda stalnog sudskog vještaka da parket manje debljine završnog sloja ima kraći vijek trajanja te da nikakva dorada takvog parketa nije moguća da bi se dobio parket veće debljine završnog sloja. Upravo iz tih razloga sud zaključuje da je bio opravdan zahtjev za uklanjanjem cjelokupnog postavljenog parketa.

24.1. Iz provedenih dokaza razvidno je da je tužitelj, s obzirom da tuženik nije pristupio otklanjanju postavljenog parketa, u skladu s odredbom čl. 20. st. 2. toč. a) Ugovora, angažirao drugo društvo BETON REZ ZAGREB d.o.o. koje je izvršilo radove demontaže za što je izdan račun broj 31/PP1/1 od 8. svibnja 2019. na iznos od 8.056,57 eura, a da je na radovima demontaže sudjelovao i sam tužitelj. Stalni sudski vještak je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da troškovi tako poduzetih radova od strane društva BETON REZ ZAGREB d.o.o. i samog tužitelja iznose 8.261,25 eura. Sud je prihvatio takav izračun sudskog vještaka te upravo u tom iznosu od 8.261,25 eura našao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

24.2. Nadalje, kako je iz provedenih dokaza razvidno i da je bilo potrebno demontirati i ponovno montirati stolarske stavke, a da je stalni sudski vještak kao opravdan našao trošak takvih radova u visini od 17.759,97 eura, tužitelju pripada pravo na naknadu i po navedenoj osnovi. Međutim, kako je iz dokumentacije u spisu predmeta vidljivo je da je u dogovoru s investitorom trošak demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki tužitelj snosio samo u visini od 50% iznosa od 17.759,97 eura, imovina tužitelja je umanjena za iznos od 8.879,99 eura (dakle, ne za cijeli iznos troškova demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki) te upravo taj iznos tuženik dužan nadoknaditi tužitelju.

24.3. Slijedom navedenog, u pogledu naknade štete zbog troškova uklanjanja parketa i vraćanja podloge u prvobitno stanje te troškova montaže i ponovne montaže stolarskih stavki, tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u ukupnom iznosu od 17.141,24 eura.

25. Nadalje, tužitelj je zatražio i naknadu manipulativnih troškova iz čl. 20. Ugovora i to u visini od 15% od iznosa pretrpljene štete. Iz predmetne ugovorne odredbe proizlazi da su stranke doista slobodno ugovorile pravo tužitelja na manipulativne troškove, ali ne u iznosu od 15%, već u iznosu od 8%. Sud nije našao da bi navedena odredba bila protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, dakle, da bi bila ništetna, pa je stoga u tom pogledu zahtjev tužitelja za naknadu manipulativnih troškova osnovan i to u iznosu od 8% od utvrđene nastale štete, odnosno ukupno 1.371,30 eura.

25. Nadalje, tužitelj je zatražio i naplatu penala za kašnjenje u skladu s odredbom čl. 13. Ugovora. Međutim, usprkos tom što naplata penala zbog kašnjenja doista jest ugovorena, tužitelj u konkretnom slučaju nije postupio u skladu s odredbom čl. 353. st.

5. ZOO-a jer prilikom primopredaje radova nije bez odgađanja priopćio tuženiku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu, odnosno tužitelj u tijeku postupka nije dokazao da je isti učinio. Naime, iz dostavljene opsežne e-mail korespondencije nije vidljivo da bi tužitelj tuženika ikada upozorio na odredbu čl. 13. Ugovora, odnosno priopćio istom da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu (vidljivo je samo da je tuženika upozoravao na aktivaciju odredbe čl. 20. Ugovora glede manipulativnih troškova), stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

26. Slijedom svega navedenog, sud je našao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja u iznosu od 18.512,54 eura, dok je u preostalom dijelu, i to u iznosu od 15.631,03 eura tužbeni zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan.

27. Nadalje, odredbom čl. 13. ZFPPN-a je propisano da u poslovnim transakcijama između poduzetnika i između poduzetnika i osoba javnog prava u kojima je osoba javnog prava dužnik novčane obveze, ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze, vjerovnik ima pravo, bez ikakve daljnje opomene, na posebnu naknadu u kunama u protuvrijednosti 40 eura. Vjerovnik ima pravo na posebnu naknadu iz st. 1. ovoga članka bez obzira na to je li pretrpio kakvu štetu zbog dužnikovog zakašnjenja. Odredbe st. 1. i 2. ovoga članka ni na koji način ne umanjuju, ne ograničavaju niti isključuju pravo vjerovnika na naknadu štete, troškove postupka prisilne naplate i ostala prava koja mu pripadaju zbog dužnikovog zakašnjenja. Slijedom navedenog, iz navedene zakonske odredbe ovaj sud je utvrdio da tužitelj ima pravo obračunati tuženiku predmetnu naknadu iz članka 13. ZFPPN-a po utuženom računu te je slijedom navedenog, sud utvrdio osnovanim i tužiteljevo potraživanje koje se odnosi na predmetnu naknadu. Međutim, u dijelu kojim tužitelj potražuje zatezne kamate na naknadu iz čl. 13. ZFPPN, ovaj sud je odbio tužbeni zahtjev jer se u konkretnom slučaju radi o posebnoj naknadi koja je poštena naknada vjerovnicima zbog dužnikova zakašnjenja s plaćanjem i nužna je kako bi se spriječilo zakašnjenje s plaćanjem pri čemu ona predstavlja fiksni iznos koji vjerovnik može ili ne mora naplatiti svom dužniku za svaki račun ili drugi odgovarajući zahtjev za plaćanje i na koji se ne plaća porez niti kamate pa stoga ni tužitelj nema pravo na zatezne kamate na te iznose i u tom dijelu je tužiteljev zahtjev neosnovan.

28. Imajući u vidu gore navedeno, valjalo je primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a održati na snazi platni nalog u dijelu kojem je naloženo platiti tuženiku iznos od 18.512,54 eura zajedno sa zateznim kamatama odmjerenim u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, kao i iznos od 40,00 eura na ime posebne naknade iz odredbe čl. 13. ZFPPN-a, o čemu je odlučeno u toč. I. izreke presude, dok je u preostalom dijelu, i to u iznosu od 15.631,03 eura uvećanom za pripadajuće zatezne kamate, kao i u pogledu zateznih kamata na iznos od 40,00 eura, valjalo ukinuti platni nalog sadržan u rješenju o ovrši poslovni broj Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021. o čemu je odlučeno u toč. II. izreke ove presude.

29. Valja napomenuti da, nakon što je ovršni postupak prešao u postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, nema mjesta razdvajanju troška postupka na trošak ovršnog postupka i trošak parničnog postupka, slijedom čega je sud u toč. II. izreke ove presude djelomično ukinuo platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrši u dijelu u kojem se isti odnosi na odmjerene troškove ovršnog postupka s

pripadajućim zateznim kamatama, dok je u toč. III. izreke ove presude odlučio o naknadi troškova cjelokupnog postupka. Naime, s obzirom je ovaj postupak započeo podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave koji predstavlja tužbu s prijedlogom za izdavanje platnog naloga, cijeli ovaj postupak valja smatrati parničnim postupkom od trenutka podnošenja samog prijedloga za ovrhu. Nadalje, sud je odluku o troškovima utemeljio na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a kojim je propisano da će sud, ako su stranke djelomično uspjele u parnici, najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Nadalje, odredbom čl. 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Nadalje, sud je prilikom odlučivanja o opravdanim troškovima primijenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje u tekstu: Tarifa) s obzirom da je odredbom da je Tbr. 52. st. 3. Tarife propisana primjena tarife i vrijednosti boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka.

30. Dakle, vezano uz omjer uspjeh u parnici, sud je utvrdio da je u pogledu visine postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelj uspio u iznosu od 54,27%, ali je sud pritom uzeo u obzir i tužiteljev uspjeh dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva, koji je sud utvrdio u iznosu od 85,00% (s obzirom da je sud našao neosnovanim samo tužiteljev zahtjev za naknadu ugovorne kazne), pa je ukupno gledano tužiteljev uspjeh u ovoj parnici 69,64%, dok je tuženikov uspjeh 30,36%. Kada se od iznosa u kojem je uspio tužitelj oduzme iznos u kojem je uspio tuženik, dobije se iznos od 39,28%, odnosno $0,3928$ ($69,64\% - 30,36\% = 39,28\% / 100 = 0,3928$).

30.1. Nadalje, kao opravdani trošak tužitelju je u smislu čl. 155. ZPP-a priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu u zatraženom iznosu od 663,61 euro uvećano za PDV, odnosno ukupno 829,51 eura. Isto tako, tužitelju je priznat trošak sastava podnesaka od 21. ožujka 2022., 7. travnja 2022., 10. listopada 2022. i 7. siječnja 2025. u iznosu od po 1.000,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima održanima 30. ožujka 2022., 20. rujna 2022., 27. listopada 2022., 20. siječnja 2023., 31. ožujka 2023., 27. veljače 2024., 14. svibnja 2024. i 13. ožujka 2025. u iznosu od po 1.000,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak podnesaka od 15. studenoga 2022., 25. lipnja 2024. i 16. rujna 2024. u iznosu od po 50,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 4. Tarife) te trošak pristupa na ročište održano 3. studenoga 2022. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 5. Tarife). Na sve tako navedene iznose tužitelju pripada i pravo na PDV u iznosu od 25% u skladu s odredbom Tbr. 46. Tarife. Nadalje, tužitelju pripada pravo i na trošak provedenog građevinskog vještačenja u iznosu od 500,00 eura. Dakle, tužitelju sveukupno pripada pravo na trošak u iznosu od 16.642,01 eura.

30.2. Tužitelju nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 100,00 eura uvećano za PDV s obzirom da sud smatra da isti trošak nije nužan u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a jer se presuda javno objavljuje na e-Oglasnoj ploči suda. Isto tako, tužitelju nije priznat ovršni trošak u iznosu od 390,30 eura s obzirom da navedeni trošak nije dokumentiran, odnosno u spis predmeta nisu dostavljeni računi koji bi opravdali isti trošak.

30.3. Nadalje, s obzirom da je tužitelj samo djelomično uspio u ovom postupku, istom ne pripada pravo na cjelokupno utvrđeni trošak, već samo na dio troškova razmjerno uspjehu, a što iznosi 6.536,98 eura ($16.642,01 * 0,3928 = 6.536,98$), dok je u preostalom dijelu, i to u iznosu od 10.620,33 eura, zahtjev tužitelja za naknadu troškova valjalo odbiti kao neosnovan. O navedenom je odlučeno u toč. III. izreke ove presude.

31. Slijedom svega ranije navedenog, sud je odlučio kao u izreci ove presude i rješenja.

U Varaždinu 18. travnja 2025.

Sudac
Hugo Wedemeyer

Dokument je elektronički potpisan:
HUGO WEDEMEYER

Vrijeme potpisivanja:
17-04-2025
10:54:16

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D48523037333837393135313131
L=VARAŽDIN
S=WEDEMEYER
G=HUGO
CN=HUGO WEDEMEYER

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

Dostaviti:

1. Tužitelju, po punomoćniku Slavenu Šego, odvjetniku u Zagrebu
2. Tuženiku, po punomoćniku Miroslavu Rendiću, odvjetniku u Varaždinu

Broj zapisa: **9-30876-5df46**

Kontrolni broj: **02f4c-976eb-3ae5a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HUGO WEDEMEYER, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2470/2025-2

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Radovana Raduke, suca izjavitelja i Željka Šimića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jaruščica 9D, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Šego, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kozjak i Rendić j.t.d. u Varaždinu, radi isplate, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021-73 od 18. travnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2025.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021-73 od 18. travnja 2025. u točki I. izreke i u točki III. izreke u dijelu kojim je prihvaćen tužiteljev zahtjev za naknadu troška.

II. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-216/2021-73 od 18. travnja 2025. u točki II. izreke i u točki III. izreke u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troška.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška nastalog povodom podnošenja odgovora na žalbu u iznosu od 2.025,78 eura kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je pobijanom presudom presudio:

"I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Melanije Duić iz Varaždina, poslovni broj Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021. te se nalaže tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, platiti tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jaruščica 9D, Zagreb, iznos od 18.512,54 eura uvećan za zatezne kamate koje teku od 25. travnja 2020. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

kao i iznos od 40,00 eura na ime posebne naknade po čl. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, 121/13, 78/15, 71/15, dalje u tekstu ZFPPN), sve u roku od 15 dana.

II. Djelomično se ukida kao neosnovan platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Melanije Duić iz Varaždina, poslovni broj Ovr-188/2021 od 21. srpnja 2021., i to u dijelu u kojem je naloženo tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, platiti tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jarušica 9D, iznos od 15.631,03 eura uvećan za pripadajuće zatezne kamate tekuće od 25. travnja 2020. pa do isplate, kao i u dijelu u kojem je naloženo platiti tuženiku zatezne kamate na iznos od 40,00 eura tekuće od 25. travnja 2020. pa do isplate, kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.219,81 eura uvećano za pripadajuće zatezne kamate tekuće od 21. srpnja 2021. pa do isplate.

III. Nalaže se tuženiku T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB 38134916213, Dravska 24, Veliki Bukovec, naknaditi tužitelju TERRA PLANT d.o.o., OIB 82251587474, Jarušica 9D, troškove ovog postupka u iznosu od 6.536,98 eura uvećane za pripadajuće zatezne kamate koja teku od 18. travnja 2025., kao dana donošenja presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu, i to za iznos od 10.620,33 eura, tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka odbija kao neosnovan.“

2. U obrazloženju presude je, među ostalim, navedeno kako je primopredaja izvršenih parketarskih radova napravljena 19. prosinca 2018., prilikom čega su investitor i tužitelj o uočenim nedostacima odmah obavijestili tuženika te je na taj način tužitelj postupio sukladno čl. 604. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; dalje: ZOO), a na otklanjanju kojih nedostataka je tuženik radio početkom siječnja 2019. Nedostatak vezan uz debljinu završnog sloja parketa predstavlja skriveni nedostatak jer se nije mogao uočiti odmah, opažanjem golim okom (bilo je potrebno izvršiti usporedbu s uzorkom parketa), te je utvrđen na sastanku 23. siječnja 2019. na kojem je bio prisutan i predstavnik tuženika, dakle, tuženik je već tada bio upoznat s utvrđenim nedostatkom, a već sljedećeg dana, 24. siječnja 2019., tužitelj je e-mailom

zatražio očitovanja tuženika, dok mu je 28. veljače 2019. poslao i formalnu obavijest. Dakle, vezano uz taj skriveni nedostatak tužitelj je tuženika obavijestio u roku od mjesec dana koji je propisan čl. 605. ZOO-a jer sud smatra relevantnom već prvu, pisanu obavijest i traženje očitovanja u e-mailu od 24. siječnja 2019. Nadalje, prvostupanjski sud je zaključio i da tužitelj u svojim zahtjevima nije prekludiran u smislu odredbe čl. 606. ZOO-a koja propisuje da naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje. Naime, prvostupanjski sud je mišljenja da, iako je od obavijesti tužitelja tuženiku o nedostacima u vidu debljine završnog sloja, pa do podnošenja prijedloga za ovrhu 21. lipnja 2021. proteklo dvije godine, tužitelj ipak ima pravo isticati zahtjev prema tuženiku s obzirom da je tuženikovo ponašanje nakon pisane obavijesti bilo protivno načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a kojim je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja, kao i protivno čl. 5. ZOO-a kojim je propisano da su sudionici obveznih odnosa dužni surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima. Iz dostavljene e-mail korespondencije između stranaka (koja se odnosi na razdoblje nakon veljače 2019.) vidljivo je da je tužitelj aktivno radio na pronalasku rješenja nastalog zbog nekvalitetno izvedenih radova tuženika, na zahtjev tuženika dostavio i ponudu drugog društva koje bi izvršilo radove uklanjanja parketa, izradio prijedlog sporazuma kojim bi stranke uredile svoje odnose, dok je tuženik s druge strane, odugovlačio s donošenjem bilo kakve odluke po tom pitanju, ali držeći pritom tužitelja u uvjerenju da je dogovorno rješenje ipak moguće te je upravo na taj način postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja i protivno dužnosti suradnje te se njegovo ponašanje može okarakterizirati kao prijevarno, pa iz tog razloga tužitelj nije prekludiran dvogodišnjim rokom propisanim čl. 606. ZOO-a. Međutim, ističe se da se prekluzija odnosi na pravo tužitelja da postavlja zahtjev za uklanjanjem nedostataka u izvršenom djelu (kojeg je tužitelj i postavio, ali tuženik po tom zahtjevu u konačnici nije postupio), dok u konkretnom slučaju tužitelj uopće ne postavlja takav zahtjev, već postavlja zahtjev za naknadom štete. Neosnovan je i tuženikov prigovor zastare s obzirom da u konkretnom slučaju do trenutka podnošenja prijedloga za ovrhu nije protekao trogodišnji zastarni rok za naknadu štete, odnosno zastarni rok međusobnih tražbina iz trgovačkih ugovora. Na temelju personalnih dokaza te provedenog dokaza građevinskim vještačenjem, prvostupanjski sud je nedvojbeno utvrdio da je tuženik podopolagačke radove izveo nekvalitetno i protivno pravilima struke te da je parket zbog nedostataka glede debljine završnog sloja bilo potrebno ukloniti jer nije odgovarao specifikacijama naručenog parketa. Pritom prvostupanjski sud polazi od navoda stalnog sudskog vještaka da parket manje debljine završnog sloja ima kraći vijek trajanja te da nikakva dorada takvog parketa nije moguća da bi se dobio parket veće debljine završnog sloja. Upravo iz tih razloga sud zaključuje da je bio opravdan zahtjev za uklanjanjem cjelokupnog postavljenog parketa. Iz provedenih dokaza razvidno je da je tužitelj, s obzirom da tuženik nije pristupio otklanjanju postavljenog parketa, u skladu s odredbom čl. 20. st. 2. t. a) Ugovora, angažirao drugo društvo BETON REZ ZAGREB d.o.o. koje je izvršilo radove demontaže za što je izdan račun broj 31/PP1/1 od 8. svibnja 2019. na iznos od 8.056,57 eura, a da je na radovima demontaže sudjelovao i sam tužitelj. Stalni sudski vještak je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da troškovi tako poduzetih radova od strane društva BETON REZ ZAGREB

d.o.o. i samog tužitelja iznose 8.261,25 eura. Sud je prihvatio takav izračun sudskog vještaka te upravo u tom iznosu od 8.261,25 eura našao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja. Nadalje, kako je iz provedenih dokaza razvidno i da je bilo potrebno demontirati i ponovno montirati stolarske stavke, a da je stalni sudski vještak kao opravdan našao trošak takvih radova u visini od 17.759,97 eura, tužitelju pripada pravo na naknadu i po navedenoj osnovi. Međutim, kako je iz dokumentacije u spisu vidljivo je da je u dogovoru s investitorom trošak demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki snosio samo u visini od 50% iznosa od 17.759,97 eura, imovina tužitelja je umanjena za iznos od 8.879,99 eura te upravo taj iznos tuženik je dužan nadoknaditi tužitelju. Slijedom navedenog, u pogledu naknade štete zbog troškova uklanjanja parketa i vraćanja podloge u prvobitno stanje te troškova montaže i ponovne montaže stolarskih stavki, tužbeni zahtjev osnovan je u ukupnom iznosu od 17.141,24 eura. Nadalje, tužitelj je zatražio i naknadu manipulativnih troškova iz čl. 20. Ugovora i to u visini od 15% od iznosa pretrpljene štete. Iz predmetne ugovorne odredbe proizlazi da su stranke doista slobodno ugovorile pravo tužitelja na manipulativne troškove, ali ne u iznosu od 15%, već u iznosu od 8%. Sud nije našao da bi navedena odredba bila protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, dakle, da bi bila ništetna, pa je stoga u tom pogledu zahtjev tužitelja za naknadu manipulativnih troškova osnovan i to u iznosu od 8% od utvrđene nastale štete, odnosno ukupno 1.371,30 eura. Nadalje, tužitelj je zatražio i naplatu penala za kašnjenje u skladu s odredbom čl. 13. Ugovora. Međutim, usprkos tome što naplata penala zbog kašnjenja doista jest ugovorena, tužitelj u konkretnom slučaju nije postupio u skladu s odredbom čl. 353. st. 5. ZOO-a jer prilikom primopredaje radova nije bez odgađanja priopćio tuženiku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu. Odredbom čl. 13. ZFPN-a je propisano da u poslovnim transakcijama između poduzetnika i između poduzetnika i osoba javnog prava u kojima je osoba javnog prava dužnik novčane obveze, ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze, vjerovnik ima pravo, bez ikakve daljnje opomene, na posebnu naknadu u kunama u protivrijednosti 40 eura.

3. Tuženik u žalbi navodi da iz zapisnika sa sastanka od 19. prosinca 2018. održanog u svezi pregleda izvedenih parketarskih radova na objektu „Vila Opatija“ proizlazi da je naručitelj pregledao radove, te da je iznio određene manje nedostatke, da iz sadržaja dopisa nadzornog inženjera od 24. siječnja 2019. proizlazi da je naknadno na gradilištu utvrđeno kako ugrađeni parket ne odgovara ugovorenom, da je pisana obavijest o nedostacima, uz ostavljanje roka radi otklanjanja nedostatka, odaslana tuženiku 28. veljače 2019., a da je prijedlog za ovrhu radi naplate tražbine koja se odnosi na naknadu štete uvjetovanu upravo navedenim nedostacima, te njihovim neotklanjanjem od strane tuženika, podnesen 21. lipnja 2021. godine. Tuženik je po obavijesti o nedostacima i sam predlagao načine rješavanja nastale situacije, a što je vidljivo iz mail korespondencije tužitelja i tuženika, stoga je neosnovano mišljenje suda kako je tuženik postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a, što za posljedicu ima gubitak prava tužitelja, odnosno isticanja zahtjeva, sukladno čl. 606. ZOO-a. Nadalje, ako se uzme u obzir da je tužitelj s predmetnim nedostacima bio upoznat najkasnije 23. siječnja 2019. (što proizlazi iz dokumentacije u spisu – promemorije sastanka održanog 23. siječnja 2019.), dok je obavijest s pozivom na otklanjanje nedostataka u ostavljenom roku uputio tuženiku tek 28. veljače 2019., dakle po proteku roka od 1 mjeseca od njihova

otkrivanja, jasno je da je tužitelj već u samom startu prekludiran u iznošenju bilo kakvih daljnjih zahtjeva osnovom eventualno utvrđenih nedostataka u pogledu isporučenih radova. Jednako, ovaj je postupak, koje je pokrenut radi ostvarivanja prava koja za tužitelja kao naručitelja proizlazi slijedom neotklanjanja nedostataka u ostavljenom roku, pokrenut tek 21. lipnja 2021., što znači izvan roka od 2 godine od dana učinjene obavijesti o nedostacima. Nadalje, sud uzima u obzir i priznaje cjelokupni traženi iznos tužitelja za uklanjanje parketa od 17.141,24 EUR, iako je sudski vještak prethodno utvrdio da postavljeni parket nije imao tolika oštećenja da bi se morao u cijelosti ukloniti i postaviti novi, što svakako predstavlja kontradiktorno odlučivanje. Kao što iz Ugovora, ali i sadržaja dokaznih prijedloga tužitelja proizlazi, tužitelj je imao nadzornog inženjera koji je trebao vršiti kontrolu izvođenja radova, količine i kvalitete ugrađenog materijala, te da li se radovi izvode u skladu s ugovorenom dinamikom radova. Nadzorni inženjer u tijeku izvođenja radova nije stavljao nikakve primjedbe u svezi kvalitete i rokova izvođenja radova, odnosno kvalitete dobavljenog parketa za ugradnju. U navedenom kontekstu tuženiku kao izvođaču radova nisu istaknute primjedbe niti putem građevinskih dnevnika, odnosno pisanih izvješća. Štoviše, iz e-maila investitorice, Melite Božić od 14. siječnja 2019. proizlazi da je pripremljeni uzorak parketa odgovarajuće kvalitete, te da je moguć nastavak ugradnje sukladno prezentiranom uzorku. Sud je stoga trebao cijeniti doprinos samog tužitelja prouzročenoj šteti za koju ističe da mu je nastala, i to najmanje u podjednakom iznosu kao i na strani tuženika, s obzirom na činjenicu da je i sam tužitelj postupao protivno članku 15. Ugovora. S obzirom da nije razvidno odnosi li se račun od strane BETON REZ ZAGREB d.o.o. na predmetnu lokaciju, tuženik je stava kako ga sud onda nije ni mogao usvojiti, kao ni potraživani iznos tužitelja temeljem predmetnog računa. U pogledu dosuđenih manipulativnih troškova, tuženik ukazuje na ništetnost ugovorne odredbe iz čl. 20. Ugovora, s obzirom da za izvođača radova nameće dodatne obveze koje nemaju uporišta u stvarnim troškovima i izdacima. Traži naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 1.562,50 eura.

4. Tužitelj je u odgovoru na žalbu predložio odbiti je kao neosnovanu. Traži naknadu troška nastalog povodom podnošenja odgovora na žalbu u iznosu od 2.025,78 eura.

5. Tužitelj u žalbi navodi da prvostupanjski sud pogrešno drži da je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi samo 8,879,99 eura, tj. 50% od iznosa od 17.759,97 eura, utvrđenog po stalnom sudskom vještaku, što je posljedica pogrešnog stava suda kako je imovina tužitelja s navedenog osnova umanjena samo za iznos od 8,879,99 eura. Tužitelj je pretrpio daleko veću štetu i njegova imovina je umanjena u daleko većem iznosu od nesporno dokumentiranog iznosa od 17.759,97 eura, što je sud propustio utvrditi, iako je to bilo jasno već i iz samog iskaza vještaka (ali i saslušanih svjedoka). Naime, i sam vještak je u svom iskazu, danom na zadnjem ročištu održanom 13. ožujka 2025. na „posebno pitanje tuženika, a s obzirom da je visina troškova montaže i demontaže stolarskih stavki utvrđena prema cijeni navedenoj u spisu predmeta, može li se izjasniti jesu li to realni troškovi“ istaknuo kako je „moguće da prilikom takvih radova nastaju tzv. skriveni troškovi, kao što su troškovi zbrinjavanja i odvoza otpadnog materijala“. Tu činjenicu sud je propustio utvrditi pa je činjenično stanje ostalo nepotpuno, a istovremeno i pogrešno utvrđeno.

Sud je propustio utvrditi da je tužitelju narušen i poslovni ugled, odnosno nanesena reputacijska šteta, a na što je i direktor tužitelja, Ivan Dumančić, ukazao na ročištu održanom 20. siječnja 2023. Osim toga, direktor tužitelja je u svom iskazu dodatno naveo i kako "šteta koju ne mogu novčano iskazati jest angažman mojih radnika, putni troškovi, vrijeme potrošeno na dovršetak posla", što je sud također propustio utvrditi. U tom smislu, vezano i za iznos od 8.261,25 eura koji se odnosi na troškove demontaže parketa, sud pogrešno drži da je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi samo 8.261,25 eura, kao iznos koji je utvrdio stalni sudski vještak. Slijedom navedenog, i odluka o manipulativnom trošku, kao i odluka o parničnom trošku također nije osnovana. Traži naknadu troška nastalog povodom podnošenja žalbe u iznosu od 1.963,06 eura.

6. Tuženik nije odgovorio na žalbu.

7. Žalbe nisu osnovane.

8. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

9. Predmet ovoga spora je tužiteljev zahtjev radi isplate 34.143,57 eura s osnove troškova otklanjanja nedostataka parketa kojeg je tuženik kao izvođač podopolagačkih radova iz Ugovora od 17. rujna 2018. postavio za tužitelja kao naručitelja. Na temelju izdanog računa od 16. travnja 2020. utuženi su troškovi skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje, troškovi demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa, manipulativni troškovi i penali za kašnjenje.

10. Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da iz:

- računa broj 087-01-2 od 16. travnja 2020. proizlazi da je izdan na iznos od ukupno 34.143,57 eura koji iznos se odnosi na troškove skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje (10.535,51 eura), troškove demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa (8.879,99 eura), manipulativne troškove glavnog izvođača (2.912,32 eura) te penale za kašnjenje po čl. 13. Ugovora (4.987,04 eura),

- računa broj 31/PP1/1 od 8. svibnja 2019. proizlazi kako je društvo BETON REZ ZAGREB d.o.o. za izvedene radove skidanja parketa i ljepljenja te spuštanje izvađenog materijala fakturiralo predmetni račun tužitelju u iznosu od 8.056,57 eura,

- procjene troškova demontaže te ponovne montaže isporučenog namještaja od 18. ožujka 2019. koju je sačinilo društvo A.R.-Area d.o.o. proizlazi da ukupno procijenjeni trošak demontaže i ponovne montaže iznosi 17.759,97 eura,

- e-mail korespondencije između stranaka proizlazi da je tužitelj u tijeku izvođenja radova višestruko upozoravao na potrebu pridržavanja ugovorenog roka i ispravaka uočenih nedostataka u tijeku izvođenja radova,

- zapisnika sa sastanka od 19. prosinca 2018. proizlazi da su na navedenom sastanku bili nazočni investitor, predstavnici projekatanta te predstavnici izvođača (tužitelj i tuženik) te da su utvrđeni nedostaci na ugrađenom parketu, a tuženik je pozvan očitovati se o njima, odnosno predložiti način njihove sanacije,

- dopisa investitora tužitelju od 24. siječnja 2019. proizlazi da je 23. siječnja 2019. održan sastanak u svezi primjedbi na parketerske radove na Villi Opatija kojem su bili nazočni i tužitelj i tuženik te da je na tom sastanku utvrđeno da je isporučen parket neodgovarajuće završne lamele debljine 2,5-3 mm umjesto debljine 4 mm te da je dogovoreno skidanje postavljenog parketa,

- e-maila tužitelja upućenog tuženiku 24. siječnja 2019. proizlazi da je tuženik obaviješten o rezultatima sastanka održanog 23. siječnja 2019. te je pozvan na očitovanje,

- pisane obavijesti o opaženim nedostacima od 28. veljače 2019. koju je tužitelj odaslao tuženiku proizlazi da je tužitelj pozvao tuženika da u roku od deset dana otkloni nedostatke navedene u dopisu nadzornog inženjera od 24. siječnja 2019. te demontira dostavljeni parket,

- e-mail korespondencije u spisu predmeta nastale nakon 28. veljače 2019. proizlazi da je tužitelj višestruko pozivao tuženika na pronalazak zajedničkog rješenja vezano uz problematiku uklanjanja parketa, izradio nacrt sporazuma radi razrješenja nastale situacije, zatražio ponude trećih osoba koje bi izvršile potrebne radove na uklanjanju parketa, dok je tuženikovo držanje bilo većinom pasivno.

11. Odredbe čl. 604. st. 1., čl. 605. st. 1. i čl. 606. st. 1. ZOO-a glase:

„Naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača.“

„Ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj se ipak može pozvati na njega, pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja.“

„Naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje.“

12. Kada se uzme u obzir utvrđeno činjenično stanje izloženo u točkama 2. i 10. ovoga obrazloženja i zakonske odredbe citirane odredbe u prethodnoj točki ovoga obrazloženja, neosnovani su tuženikovi žalbeni navodi da je tužitelj prekludiran u bilo kojem od svojih, pa tako i ovdje utuženih prava. Naime, tužitelj je pravodobno obavijestio tuženika o utvrđenim nedostacima, a nije ni izgubio svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti u smislu odredbe čl. 606. st. 1. ZOO-a. Potonje iz razloga jer su pravilna utvrđenja prvostupanjskog suda da se tužitelj nakon učinjene obavijesti pravodobno koristio svojim pravima s osnove tuženikove odgovornosti za nedostatke (najprije s pravom na davanje primjerenog roka tuženiku za otklanjanje nedostataka), kao i da je tuženik nakon učinjene obavijesti o nedostacima postupao protivno načelima savjesnosti i poštenja i dužnosti suradnje i u smislu citirane odredbe čl. 606. st. 1. ZOO-a.

13. Neosnovano tuženik u žalbi navodi i da sporni parket nije trebalo ukloniti pored pravilno prihvaćene ocjene sudskog vještaka građevinske struke da parket

manje debljine završnog sloja ima kraći vijek trajanja te da nikakva dorada takvog parketa nije moguća da bi se dobio odgovarajući parket veće debljine završnog sloja.

14. Pravilno je stoga na temelju svega navedenog prvostupanjski sud ocijenio i da tužitelj ima pravo na naknadu troškova otklanjanja nedostataka na ime troškova skidanja i zbrinjavanja parketa te vraćanje podloge u prvobitno stanje u dosuđenom iznosu od 8.261,25 eura, te demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki radi skidanja parketa u iznosu od 8.879,99 eura (koji iznos tuženik u žalbi niti izričito osporava), kao i, djelomično, na temelju čl. 20. Ugovora od 17. rujna 2018., na manipulativni trošak u iznosu od 1.371,30 eura.

15. Što se tiče tužiteljeve žalbe, neosnovano se tužitelj u njoj poziva na daljnje štete i troškove (tzv. skrivene, putne i ostale navedene u žalbi) koje su mu, prema njegovim tvrdnjama, nastale, i to iz razloga jer ih nije obuhvatio ni utuženim računom niti ovom tužbom (čl. 2. st. 1. ZPP-a). Pritom su mu troškovi demontaže i ponovne montaže stolarskih stavki koje posebno ističe u žalbi, dosuđeni upravo u utuženom iznosu.

16. Pravilnom je primjenom čl. 353. st. 3. ZOO-a prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim i dio tužbenog zahtjeva radi isplate ugovorne kazne (penala) u iznosu od 4.987,04 eura.

17. Slijedom svega navedenog, kako ne postoje ni razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija, a niti razlozi na koje ovaj, drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, primjenom čl. 368. st. 1. ZPP-a, odlučeno je kao u točkama I. i II. ove izreke.

18. Kao pod točkom III. izreke odlučeno je na temelju odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a jer trošak tužiteljevog sastava odgovora na žalbu nije bio potreban za vođenje ove parnice.

Zagreb, 15. listopada 2025.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Dokument je elektronički potpisan:
Mario Vukelić

Vrijeme potpisivanja:
10-12-2025
09:29:53

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1158415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Vukelić
G=Mario
CN=Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3087e-74073**

Kontrolni broj: **0314e-75d59-02feb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Varaždinu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-216/2021-73

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Matija Kontrec

Datum pravomoćnosti: 15.10.2025.

Datum ovršnosti: 08.01.2026.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: Prvostupanjska presuda potvrđena je presudom VTS RH poslovni broj PŽ-2470/2025-2 od 15.10.2025.

Broj zapisa: **9-30882-9ec2d**

Kontrolni broj: **0bfa2-a5534-b188c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=07397915111.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, L=VARAŽDIN,
OID.2.5.4.97=VATHR-07397915111, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Firma vjerovnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
26.04.2020	18.10.2020	176	139482,73 kn	0 %	0 kn	139482,73 kn
19.10.2020	31.12.2020	74	139482,73 kn	7,89 %	2225,09 kn	141707,82 kn
01.01.2021	30.06.2021	181	139482,73 kn	7,75 %	7585,62 kn	147068,35 kn
01.07.2021	31.12.2021	184	139482,73 kn	7,61 %	12936,56 kn	152419,29 kn
01.01.2022	30.06.2022	181	139482,73 kn	7,49 %	18117,26 kn	157599,99 kn
01.07.2022	31.12.2022	184	139482,73 kn	7,31 %	23257,25 kn	162739,98 kn
01.01.2023	01.01.2023	0	18512,54 €	0 %	3086,77 €	21599,31 €
<i>01.01.2023 - Prijelaz na EUR</i>						
01.01.2023	30.06.2023	181	18512,54 €	10,5 %	4050,69 €	22563,23 €
01.07.2023	31.12.2023	184	18512,54 €	12 %	5170,57 €	23683,11 €
01.01.2024	30.06.2024	182	18512,54 €	12,5 %	6321,28 €	24833,82 €
01.07.2024	31.12.2024	184	18512,54 €	12,25 %	7461,37 €	25973,91 €
01.01.2025	30.06.2025	181	18512,54 €	11,15 %	8484,96 €	26997,50 €
01.07.2025	31.12.2025	184	18512,54 €	10,15 %	9432,20 €	27944,74 €
01.01.2026	23.02.2026	53	18512,54 €	10,15 %	9705,04 €	28217,58 €
Ukupno		2130	18.512,54 €		9.705,04 €	28.217,58 €

Firma vjerovnik d.o.o.
Adresa
Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.
Adresa
Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
18.04.2025	30.06.2025	74	6536,98 €	11,15 %	147,77 €	6684,75 €
01.07.2025	31.12.2025	184	6536,98 €	10,15 %	482,25 €	7019,23 €
01.01.2026	23.02.2026	53	6536,98 €	10,15 %	578,59 €	7115,57 €
Ukupno		312	6.536,98 €		578,59 €	7.115,57 €

TERRA PLANT d.o.o.
JARUŠČICA 9E
Zagreb
OIB: 82251587474

Otvorene stavke

Konto : 2202
Partner : 1454
Od: 01.01.2018 do: 31.12.2018

Konto: 2202 Partner: 1454 Naziv partnera: T.C.POŽGAJ-DRVO U GRADITELJSTVU d.o.o.

Datum	Dokument	Broj	Broj računa	Opis knjiženja	Datum rn.	Dospijeće	Duguje	Potražuje	Saldo
19.03.2018	Izvod		22				104.737,50	0,00	104.737,50
21.09.2018	Izvod		178				195.262,50	0,00	300.000,00
							300.000,00	0,00	300.000,00
Ukupno Konto: 2202							300.000,00	0,00	300.000,00

TERRA PLANT d.o.o.
za građevinarstvo, trgovinu i usluge
ZAGREB

03.06.2019 13:44:57

<kraj>

TERRA PLANT d.o.o.

Otvorene stavke

Stranica: 1

Zagreb, 01. listopada 2024.

TERRA PLANT d.o.o., OIB: 82251587474, Zagreb, Jaruščica 9D, koje zastupa direktor Ivan Dumančić, temeljem odredbi Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23), daje T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB: 38134916213, Veliki Bukovec, Dravska ulica 24, sljedeću

IZJAVU O PRIJEBOJU (KOMPENZACIJI)

1. T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB: 38134916213, Veliki Bukovec, Dravska ulica 24, potražuje od TERRA PLANT d.o.o., OIB: 82251587474, Zagreb, Jaruščica 9D, iznos od 41.190,43 EUR, uvećan za iznos zateznih kamata.
2. TERRA PLANT d.o.o., OIB: 82251587474, Zagreb, Jaruščica 9D, od T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB: 38134916213, Veliki Bukovec, Dravska ulica 24, potražuje iznos od 39.816,84 EUR (tj. protuvrijednost 300.00,00 HRK po fiksnom tečaju konverzije), uvećan za iznos zateznih kamata.
3. TERRA PLANT d.o.o., OIB: 82251587474, Zagreb, Jaruščica 9D, ovom Izjavom o prijeboju (kompenzaciji) svoje potraživanje iz točke 2. ove izjave prebija sa potraživanjem T.C. POŽGAJ d.o.o., OIB: 38134916213, Veliki Bukovec, Dravska ulica 24, iz točke 1. ove izjave.

TERRA PLANT d.o.o.

Direktor:

TERRA PLANT d.o.o.
za graditeljstvo i trgovinu
ZAGREB

Firma vjerovnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
19.03.2018	30.06.2018	104	104737,50 kn	9,09 %	2712,73 kn	107450,23 kn
01.07.2018	31.12.2018	184	104737,50 kn	8,82 %	7369,62 kn	112107,12 kn
01.01.2019	30.06.2019	181	104737,50 kn	8,54 %	11805,15 kn	116542,65 kn
01.07.2019	31.12.2019	184	104737,50 kn	8,3 %	16187,48 kn	120924,98 kn
01.01.2020	17.04.2020	108	104737,50 kn	8,11 %	18693,97 kn	123431,47 kn
18.04.2020	18.10.2020	184	104737,50 kn	0 %	18693,97 kn	123431,47 kn
19.10.2020	31.12.2020	74	104737,50 kn	7,89 %	20364,79 kn	125102,29 kn
01.01.2021	30.06.2021	181	104737,50 kn	7,75 %	24390,01 kn	129127,51 kn
01.07.2021	31.12.2021	184	104737,50 kn	7,61 %	28408,03 kn	133145,53 kn
01.01.2022	30.06.2022	181	104737,50 kn	7,49 %	32298,21 kn	137035,71 kn
01.07.2022	31.12.2022	184	104737,50 kn	7,31 %	36157,83 kn	140895,33 kn
01.01.2023	01.01.2023	0	13901,06 €	0 %	4798,97 €	18700,03 €
<i>01.01.2023 - Prijelaz na EUR</i>						
01.01.2023	30.06.2023	181	13901,06 €	10,5 %	5522,78 €	19423,84 €
01.07.2023	31.12.2023	184	13901,06 €	12 %	6363,70 €	20264,76 €
01.01.2024	30.06.2024	182	13901,06 €	12,5 %	7227,76 €	21128,82 €
01.07.2024	31.12.2024	184	13901,06 €	12,25 %	8083,86 €	21984,92 €
01.01.2025	30.06.2025	181	13901,06 €	11,15 %	8852,47 €	22753,53 €
01.07.2025	31.12.2025	184	13901,06 €	10,15 %	9563,75 €	23464,81 €
01.01.2026	23.02.2026	53	13901,06 €	10,15 %	9768,63 €	23669,69 €
Ukupno		2899	13.901,06 €		9.768,63 €	23.669,69 €

Firma vjerovnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

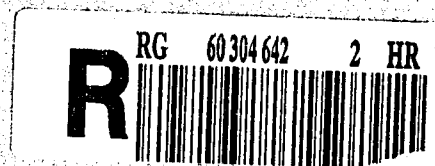
ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
21.09.2018	31.12.2018	102	195262,50 kn	8,82 %	4812,77 kn	200075,27 kn
01.01.2019	30.06.2019	181	195262,50 kn	8,54 %	13081,95 kn	208344,45 kn
01.07.2019	31.12.2019	184	195262,50 kn	8,3 %	21251,94 kn	216514,44 kn
01.01.2020	17.04.2020	108	195262,50 kn	8,11 %	25924,80 kn	221187,30 kn
18.04.2020	18.10.2020	184	195262,50 kn	0 %	25924,80 kn	221187,30 kn
19.10.2020	31.12.2020	74	195262,50 kn	7,89 %	29039,72 kn	224302,22 kn
01.01.2021	30.06.2021	181	195262,50 kn	7,75 %	36543,95 kn	231806,45 kn
01.07.2021	31.12.2021	184	195262,50 kn	7,61 %	44034,75 kn	239297,25 kn
01.01.2022	30.06.2022	181	195262,50 kn	7,49 %	51287,23 kn	246549,73 kn
01.07.2022	31.12.2022	184	195262,50 kn	7,31 %	58482,73 kn	253745,23 kn
01.01.2023	01.01.2023	0	25915,79 €	0 %	7761,99 €	33677,78 €
<i>01.01.2023 - Prijelaz na EUR</i>						
01.01.2023	30.06.2023	181	25915,79 €	10,5 %	9111,39 €	35027,18 €
01.07.2023	31.12.2023	184	25915,79 €	12 %	10679,11 €	36594,90 €
01.01.2024	30.06.2024	182	25915,79 €	12,5 %	12290,00 €	38205,79 €
01.07.2024	31.12.2024	184	25915,79 €	12,25 %	13886,02 €	39801,81 €
01.01.2025	30.06.2025	181	25915,79 €	11,15 %	15318,95 €	41234,74 €
01.07.2025	31.12.2025	184	25915,79 €	10,15 %	16644,98 €	42560,77 €
01.01.2026	23.02.2026	53	25915,79 €	10,15 %	17026,94 €	42942,73 €
Ukupno		2713	25.915,79 €		17.026,94 €	42.942,73 €

ETNIK
I SEGO

4,21000 SPK

Masa:	Split	3.72
221g	24.02.26	
	17:38:23	
50 2C0A 8	21000	HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLACANJE
ZAGREB

03-03-2026

PREDSTECAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE
KLASA:

FINANCIJSKA AGENCIJA

REGIONALNI CENTAR VARAŽDIN
(ZA PREDSTECAJNI POSTUPAK)

Ulica Augusta Cesarca 2

42000 VARAŽDIN